

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas II

Balandžio-April 30 d., 1920 m.

No. 8 (81)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burlinson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.50
6 Months	1.25
In Foreign Countries Yearly	3.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$2.50
Pusmečiui	1.25
Pavienis Numeris	15
i Užrubežj Metams	3.00

"VYTIS"

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

LIETUVOS ATEITIS.

LIETUVIŲ Tautos tragedija buvo neapsakomai ilga. Prasidėjo ji 1430 metais mirus Didžiajam Lietuvos Kunigaikščiui Vytautui, o paskutinių aktų momentai bei įspūdžiai da ir dabar šmėkštuoja pro mūsų dėmę. Tragedija baigiasi, momentai ir įspūdžiai blanksta, bet jų vaizdai liks mūsų atmintyje.

Iš tos tragedijos daug galime mokyti ir patyrimo imti ateities gyvenimui. Dabar nusimanome, kas ir kaip pavergia tautą. Tad žinodami, galime išvengti didžiausios nelaimės.

Žiūrėdami į tragediją, matome įdomią lietuvių tautos valios kovą su priešais, norėjusiais ją sunaikinti. Rodėsi, kad lenkai ją sugėrė, pribaiigė baudžiava, o štai, vos tik 1864 metais rusų valdžia užsimojo paskutinį smūgį suduoti, kad ją galutinai numarinti, atskiesti svetimu krauju, kaip lietuvių valia pasirodė gyva ir pasirijusi nepasiduoti. Rusų valdžia savo dažais nudažė lietuvių krašto triobas, tvo-

ras ir kelius, viešomis ir slaptomis priemonėmis stengėsi naikinti lietuvių gyvybę, bet viskas nuėjo veltui. Vokiečiai marino lietuvius Mažojoj Lietuvoj. Visu tuo tragedijos laikotarpiu uoliai triūsėsi ir lenkai. Ir visi, žudymo įrankiais nešini, sakėsi nešą lietuviams gerovę — kultūrą.

Pratrynė tauta akis, išsiziūrėjo, ką daro jos priešai, išvydo jų menamą "kultūrą". "Pamesk savo kalbą, išsizadėk savo vardo, papročių ir būdo — būsi kultūringos tautos narys". — Taip kalbėjo lenkai, vokiečiai ir rusai. Kad lietuvis skurdo dūminėj grįčioj, šuto sunkioje sermėgoje — į tai "kultūros nešėjai" dėmės nekrepė. Mūsų jaunimui, mokslan einančiam, stengėsi visų-pirma įkvėpti jų menamos "kultūros" gerbimo jausmą, žinių teikimą ir lavinimą dėdami antron vieton. Lietuvių socialio ir ekonominio gyvenimo vystymasis ir pažanga po globa "kultūros nešėjų" negalėjo bręsti.

Ir tamsi ir juoda buvo Lietuva, kol svetimi ją dabino savo "kultūra". Galų-gale sukruoto tautos valia. Patys švieskimės, patys lavinkimės, patys rūpinkimės savo gyvenimu! Pas mus yra energijos, įgimtų gabumų, lietuvių kultūros medžiagos. Ir pradėjo lietuviai patys savimi rūpintis. Kaip bematant ėmė keistis Lietuvos išvaizda. Nyksta dūminės, jų vietą užima naujos, šviesios gražios grįčios, atsiranda nauji žemės dirbimo įrankiai, naujos gyvulių veislės. Gražu darosi dairytis po Lietuvą, kaip kyla jos sodybos, puikūs sodžiai, miestai ir miesteliai!

Tai daro lietuvių kultūra. Ilgai da nevalia jai liuosai veikti, plėstis. Da įvairiomis priemonėmis ji varžoma, stabdoma ir kliudoma. Bet veltui. "Nebeužtvenksi upės bėgimo, nors jis eitų ir pamažu" — taip neužtvenksi tautos pažangos, kad ir prispestumei daugybes žabangų ir kliūčių.

Ilgais amžiais nešta ir sodinta svetimų "kultūra" Lietuvoje neprigijo. Ji laikėsi tik paviršiumi. Reikėjo tik stipresnio gyvenimo krestelėjimo, kad ji, it rudenyj pavytęs medžio lapas, nubirtų. Taip ir įvyko. Vieną gražią dieną Lietuvos valdžia įsakė

nuimti visus rusų ir vokiečių ženklus nuo Lietuvos nuosavybės, ir jie ūmai buvo nuimti. Susmego vokiečių ir rusų "kultūra" Lietuvos purvan! Daug jos pėdsako nuplovė sriaunus Nemunėlis! tas pats Nemunėlis, kuris nešė ir plovė lietuvių vargus ir ašaras, kurias atnešė ta svetimų "kultūra".

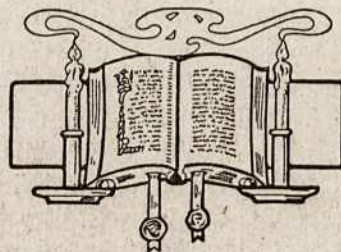
Tokia jau tautos valia. Ją tol gali niekinti, slėgti, kol ji snaudžia arba ištižusi glūdi. Bet kartą susirinko, nusistatė žengti, nemėgink gniuždyti jokiais slėgtuvais, nes ji, it geras, išplėš visus dangčius ir jei nespėsi atsitraukti, nušutys rankas ir akis.

Lietuvių tautos valia jau suskaldė rusų ir vokiečių dangčius. Da lenkai vis lenda prie jos slėgti savo dangčiais. Bet nesu-slėgti tautos valios. Jie gali gausingesne kariuomene užpulti Lietuvos kraštą, apiplėšti sodžius, nukasti bulves, gyvulius išvogti, bet ne tautos valią sunaikinti. Per maža jų nasruose seilių ją suatrajuoti.

Matėme ir žinome, ką davė Lietuvai svetimi. Žinome, ką jai žada savo kultūra. Tad ir ginsimės lig paskutinosios nuo svetimų pavergimo. Svetimų nuosavybių nenorime, bet savo neužleisime, nors tautos valiai ilgai ir nuožmiai prisieitų kovoti.

Tautai naują, gražų ir patogų rūbą įtaiso savoji kultūra. Tad užtikrinkime jai laisvę, o Lietuva bus laiminga.

Kalnas.

Ko Lenkai Nori.

Lenkai "panskais čebatais" įklampojo į Lietuvos Rytus, į ukrainiečių ir baltgudžių žemes. Iš visų pusių imama uiti lenkus už jų grobiamuosius apetitus. Net visas pasaulis įsidomėjo į lenkų politiką ir nustebę žiūro tolesnių įvykių.

Bet lenkai eina savo keliu. Savo plenus ima atvirai skelbti, nors tie plenai neatsiekiami ir nebeįvykdomi.

Chicagos "Dziennik Związkowy" No. 97-me randame lenkų strategiko ir diplomato aiškų išdėstymą lenkų tikslų. Ten rašoma:

"Versalio taika iš karto mūsų rubežius nustatė tik vakaruose, o kas link rytų, tai jie liko nenustatyti. Tačiau vienintelis kelias sudrūntinti mūsų valstybę yra rytai ir ten tai reikia vesti akciją įgijimui reikalingų rubežių.

"Prijungiant Latviją, Lietuvą, Baltgudiją, Voliniją ir Podoliją (tik tiek lenkai nori! "V." red.), tada draug su grynai lenkiškomis žemėmis turėtume apie 40 milijonų žmonių, kuri tai skaitlinė sunkiose ir kringose valandose duotų mums armiją lygią mūsų priešų armijoms (vokiečių ir rusų. "V." Red.) Tiesa, prijungdami minimus kraštus, į lenkų valstybės rubežius įglaustume elementus, skirtingus mums tikyba, kalba ir papročiais. Ne-uzmirškime to, kad tos tautos visgi yra mums artimos, kuriose mūsų kultūra per 400 metų bendro valstybinio sugyvenimo padarė ir daro daug įtakos (Ta įtaka, žinoma, tokia, kad tos tautos su pasibiaurėjimu žiūri į lenkų "kultūrą". "V." Red.).

Toliau:

"Akcija rytuose turi virsti kova už mūsų ateities rubežius. Nežiūrėkime į vakarus, nežiūrėkime, ką Paryžius, Londonas ir New York'as sakys, nes interesai mūsų talkininkų, nėra mūsų interesais. Atminkime, kad savo gyvenimą ir nepriklausomybę užtikrinsime ne jausmais mūsų talkininkų bei jų politiniais interesais. Jų pastangos bus mūsų kraštą pastatyti tokiame padėjime, tokiose politinėse sąlygose, kad mes visuomet turėtume daryti tą, kas jiems nauda nešų.

"Pameskime galų-gale kitų sentimentus, o savo liuosybę paremkime nuosavų krauju ir ginklu (galaskite, galaskite, kol patys pasiskersite. "V." Red.). Mūsų valstybės rubežiai turi būti budavojami pajėgomis mūsų aro, cementuojami mūsų krauju, nes kitaip dirbtinis Versalio budavojimas gali suskilti ir

subirti griuvėsiais.

"Atminkime, kad vieną reikalą mes pralošėme, priimdami mūsų rubežių nustatymą vakaruose. Nepraloškime antrojo.

"Prašalinkime svetimus iš rytų reikalų (dėmėkitės! "V." Red.), kad vėl raštas su svetimu parašu ir čia nesubudavotų mūsų gyvenimo ir galybės.

"Rytų rubežiai, tai reikalas mūsų muškietų ir tiktai jie, vieninteliai jie, privalo išrišti, einant pėdsakais kupstų ir kapų pirmo lenkų korpuso (kariuomenės)".

Taip ir matai, kaip lenkai iškeltais kardais, atkištais šautuvais eina rytų užpulti ir pavergti, kad padidinus savo valstybės rubežius. Jie tą ir daro. Nelabai žiūri nė to, kad ne tik Versaliaus taikos dirbėjai jau ima raukytis, bet ir visas pasaulis.

Galima lengvai numanyti, kokia ateitis bus tos tautos, kuri nemoka iš gyvenimo mokintis, kuri užsimerkus sau prapulties duobę kasa. Juk tokiomis-pat idėjomis nesena gyveno Rusija ir Vokietija. Bismarkas daug tautų pavergė vokiečių valstybei, rusų carų rankos nėkuomet nenuzdžiūvo nuo svetimo kraujo. Juk ir tie patys lenkai klanus ašarų supylė, audras skundų paleido pasaulin vilkdami svetimą jungą. Namieje ir užrubežyje muzėjus pripildė kryžiais, kaukolėmis, išdraskytomis, arų sukaptomis širdimis, kad tais daiktais parodyti pasauliui skriaudas ir kentėjimus. Ne-jaugi lenkai visa tai užmiršo, kad vos ištraukę sprandą iš svetimos vergijos, stveriasi kitiems sprandus laužti į savo jungą.

Kaip bus, kai visomis pusėmis įerzinti kaimynai ims kulti lenkams pašones. Tėnelaukia tada pasaulio pasigailėjimo, kokio lenkai turėjo, kada jis žiūrėjo į kryžius, kaukoles ir išdraskytas širdis, reiškiančias lenkų likimą.

Matas.

"Vienybė Lietuvninkų" užreikšė, kad katalikai tik "oficialiai remia" L. L. Paskolą, o "neoficialiais keliais" jai kenkia. Juokitės tvoros!

A. K. Tauragis.

Kalbos Dailė.

ANAU bus neprošali prabilti keliais žodžiais į mūsų gerbiamus rašytojus dalyke, kuris išsiziūri turintis savyje šiek-tiek svarbumo ir kuris asmeniai nepaliečia nei vieną nei kitą, bet apskritai visus arba nemažą dalį rašytojų, kurių raštai dedami mūsų laikraščiuose.

Pasaulyje yra žmonių visokių rūšių, bet čia paliesiu vien tik dvi rūši — mokintų ir bemokslų.

Be abejonės, visiems žinoma, lietuvių tarpe didžiuma bemoksliai. Taip esant, galima pasitikėti, kad daug pastarųjų, kurie skaito laikraščius, negali aiškiai viską suprasti, ką mūsų apšviestiesni rašytojai iš savo plunksnos paleidžia pasaulin, vartojant žodžius imtus iš mokslo ne visiems žinomus. Lietuviai, ėjusieji mokslą, kurie vadinasi apšviestiesniais, rašant mūsų laikraščiuose nebent kokį straipsnį turėtų paminėti, kad mūsų liaudė, apskritai kalbant, nėjusi mokslo, ne visados gali sekti mokytų mintį. Mokslą ėjusiems rašytojams imant mintį iš senų amžių rašytojų, kaip va iš Virgiliaus, Ovidiaus ir kitų lotynų dainių raštų arba, sakysime, ir iš graikų rašytojų, kaip Homeras, Demosthenas, Thucydides ir daug kitų ir kartais naudojant jų sakinius bei patarles savo rašte, nepaduodant mūsų kalboj' vertimo, pasiklauskime savęs, kurgi pasiliks toki mūsų bemoksliai skaitytojai?

Be abejonės, kiekvienas rašytojas nori pasiekti visus skaitytojus, juk jis ne vien mokytiems rašo. Lai pasiklausia savęs, ar jo tikslas tokiu būdu atsiektas? Juk ne visi mūsų skaitytojai yra kandę filosofijos ir teologijos arba ir kito mokslo šakos dalykų. Rašant tokius straipsnius, kad ir tikslu vien tik mūsų apšviestuosius žmones pasiekti, reikia atminti, kad visi, kurie laikraščius

skaito, įdomauja visokiomis žiniomis. Nenori nė vienas bemokslis ilgiaus badauti. Kam-gi tad mūsų rašytojams juos užmiršti?

Visiems gerai žinoma, kad mes šitoje laisvės šalyje visai mažai turime įkūrę moksloviečių, kur mūsų jaunimas ir šiaip jau liaudis galėtų savo kalbos priderančiai išmokti. Tad mes, kurie iškėlėme obalsį "Dievas ir Tėvynė", turėtume neapleisti mūsų brolių ir sesučių, kurie prakaitu duoną darydami patys pinigiskai šelpia Lietuvos reikalus, kad jie ilgiau tamsumoje nesėdėtų. Lai mūsų rašytojai būna jiems šviesos kelias. Tegu savo raštais mokina visame. O kaip-gi geriaus tą tikslą atsiekti, jei ne rašant tik vien visiems suprantamoj tyroj lietuvių kalboj, o jei negalima kokį žodį arba visą sakinį lietuviškai išreikšti, aiškumo tikslas būtų atsiektas padedant gale straipsnio trumpą paaiškinimą.

Visi varomės prie to, kad apvalyti mūsų kalbą nuo svetimtaučių žodžių, ypač lenkų. Reikėtų tad žiūrėti, kad mūsų raštuose nesirastų ne vien tik lenkų žodžių, kurių mums nereikia, bet ir žodžių imtų iš kitų kalbų, kadangi mes galime viską išreikšti savo kalboj. Tokiu būdu parodysime, kad rūpi mums lietuviškumas ir kad mes nė sau, nė pasauliui neveidmainiaujame. Parodykime visiems, kad mes esame tikri savo kalbos dailės mylėtojai, o ne koki priešai vienos ar kitos tautos. Da ypač šiam laike, kada lietuvių ūpas sukeltas iš ilgų amžių miego, kada kiekvieno lietuvio ir kiekvienos lietuvaitės akyse stovi anų amžių visi kentėjimai nešti karų su teutonais, taip vadinamais kryžiuočiais, kurie apsidengę šventu tikslu mūsų bočių nekaltą kraują kalavijomis liejo, vėliaus vargai, dejavimai nešti nuo lenkų "poniškos" valdžios, ir, pagalios, skriaudos paeinančios iš maskolių, kurie stengėsi visokiais būdais galutinai pasmerkti mūsų kalbą, už kurią daugumos mūsų vei-

kėjų kaulai Sibiros kalnuose sutrunėjo, — lietuviai, nauja dvasia užsidegę, stengiasi išrauti su šaknimis visus žodžius pasisavintus iš tų tautų. Tą darydami, tautos meilės karščiu uždegti, turime saugotis pavojaus iš kitos pusės. Tas pavojus ypač dar pasirodo, ir jeigu nebūsime saugūs, įpulsime iš vienu svetimizmų į kitus, o mūsų darbavimasis išvesti kalbą iš teutonizmo, polonizmo ir rusizmo vergijos bus veltui. Tokiu būdu nekuomet neturėsime tyros savo kalbos. Liaukimės tad netik viešoj kalboj, bet ir raštuose ne vieno svetimizmo, bet visų. Tik tą darant parodysime, kad rūpi palaikymas mūsų bočių kalbos, kad mes tikrai ją mylime ir mylėti nenustosim.

Kurie rašo straipsnį paliečiantį lenkus, iš kurių kalbos imą visą sakinį, paminkite, gerbiamieji rašytojai, kad ne visi supranta tos kalbos. Mums čia augusiems neteko ir gal nerūpėjo, o dar gal ir nerūpės tos kalbos išmokti, bet nors čia gimę, auge, esame tėvynės mylėtojai, tad įdomu ir mums dažinoti, ką gerbiamas rašytojas, vartodamas slavų kalbą, nori visuomenei išreikšti.

Kiekvienas tėvynainis, tikrai mylintis savo motutę Lietuvą, stengiasi kalbamu ir rašytu žodžiu parodyti savo tautinę dvasią ir tėvynės meilę. Šitą dvasią parodysime ir kitų širdyse sukursime rašydami tyra, taisyklinga lietuvių kalba. Tad šalin su visais svetimizmais, o lai pasilieka viena tyrimaloni, lietuviška, mūsų tėvų-bočių kalba.

Vyčiai, būkime tikri tautos Vyčiai ir vykime viską iš kalbos, kas nori ją pasmerkti ar šiaip jau gadina.

Majoras Žadeikis kviečia Amerikos lietuvių jaunimą į L. L. Sargų Sąjungą. Vyčiai, be abejo, neapleis savo naudingos organizacijos, kad dėtis kiton. Ypač pravartu prisiziūrėti L. L. Sargų Sąjungos vadautojų takto ir orijentuotės pasaulėžvalgoje, o tik vėliau spręsti apie tosios organizacijos naudingumą.

p. P. Purvis liko pakeltas karininko laipsnin delto, kad jis priklauso srōvei, kurion ir majoras P. Žadeikis priklauso. Tai labai daug priklausē nuo pastarojo raporto Lietuvos valdžiai.

MORALIAI PIKTADARIAI.

Nuplėšti žmogui šlovę, tai lengvas darbas. Parašysi straipsnį, įdėsi laikraštį ir padaryta. Žmogus bus nužemintas kitų akyse, nuskriaustas moraliai.

Kas kėsinasi atlikti fizikinę žmogžudystę, turi tykoti patogios valandos, pasirinkti tinkamą įrankį, nekartą apsisikaityti spėkomis. O atlikti moralę žmogžudystę, tai gana pajudinti liežuvį, arba, kas moka ir sugeba, pabraukti plunksna kantria popiera ir išspausdinti laikraštyje.

Skaitytojai visa priims, išskaitys ir įtikės, nes tai laikraštis rašo. Tarpais toks laikraštis, kuris daro morales piktadarybes pelnosi dideliu populeringumu.

Naudodamies laisve, netekę kilnių doros pajautų, kaikurie Amerikos lietuvių laikraščių redaktoriai kone kasdien pildo morales piktadarybes, paleisdami įvairias įsinuacijas, šmeižtus apie asmenis. Užmiršta dažnai tokie redaktoriai, kiek jų darbas blogo daro, kad jie atima žmogui gerą vardą, užtemdo praeitį, suardo nekartą šeimynas. Užmiršta, kad moralė piktadarybė yra daug sunkesnė už fizikinę piktadarybę, nes ji paliečia nemirtingą dvasią. Pats būdamas degeneratu (išgama), nustojęs kilnių pajautų, sutrešusia sąžine negali suprasti, kokia atsakomybė yra prieš Dievą ir visuomenę už padarytą moralę piktadarybę.

Išsigimęs redaktorius yra didžiausiu moraliu piktadariu, nes jo žodis toliausia eina, plačiausia siekia, jo spausdintas žodis palieka amžių amžiams.

Redaktoriaus priedermė išrodyti klaidas, parodyti tiesą, nušviesti dalyką, bet jam nevalia skelbti melų, juodinti asmenį ir žeminti jo vardą visuomenės akyse. Ypač nevalia jam plėsti šlovės viešų žmonių, visuomenės veikėjų.

Nelaimei! Pas mus dedasi kaip tik priešingai. Redaktorius purvais drapsto į akis asmenims, velka vardus į pavardes ir apstato šlykščiausiais rašto rėmais laikraščio skiltyse. Ir visa tai pas mus įprasta daryti be mažiausių skrupulų, ramiausia sąžine,

be baimės, kad visuomenė nenutemptų nuo viešos opinijos nustatytojų papėdės.

Asmenų, ypač daugiau krutančių visuomenės darbe, moralis kankinimas pas mus nesiliauja. Yra laikraščių, kurių kiekvienas numeris išaina su žymėmis moralių piktadarybių.

Panašių dalykų pas mus bus, kol viešoji opinija, įkvėpus daugiau susipratimo, sveikos dvasios, ims smerkti ir varyti lauk iš savo tarpo visus moralės piktadarius.

Lašas.

Amerikonizmas ar Anglonizmas.

Šiais laikais plačiai kalbama ir rašoma apie amerikoninimą ateivių. Tarpais tas obalsis skleidžiamas pamažu, ramiai, tarpais pakeltu ūpu, triukšmingai.

Kiekvienas išmintingas žmogus skaito sau pareiga kaip galima ankščiau ir kogeriausia apsipažinti su papročiais, būdu, išmokti kalbos to krašto visuomenės, kur jis gyvena. Žmogus yra tobulas sutvėrimas ir jam maža būtų tik instinktu (jausmu) gyventi. Jis turi žinoti teises po kurių globa jis gyvena. Būtų neišmintingas tas ateivis, jei jis šalintūsi ir nuo politinio krašto gyvenimo. Jungtinės Valstijos yra respublika ir kraštu, kur valdo visa tauta, o ne vienas asmuo. Užtad reikalinga kiekvienam žinoti savo pareigas. Neturi teisės kalbėti blogo prieš valdžią tas, kuris nedalyvauja politiniam gyvenime, nes visi valdžios žmonės renkami tiesioginiu arba netiesioginiu būdu per visuomenę.

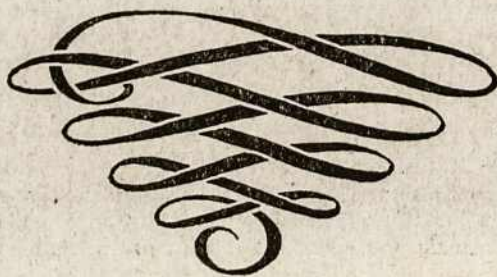
Kas nori dalyvauti Jungtinių Valstijų politiniame gyvenime, privalo būti piliečiu. Priešingame atveįj jo balsas nieko nereikia. Ir vėl, kad būti geru piliečiu ir išmintingai dalyvauti politiniame gyvenime reikia tinkamai apsipažinti su krašto reikalais, visuomenės troškimais ir piliečio priedermėmis. Visi ateivai, kurie tokio piliečio laipsnio siekia, verti vien pagyrimo, kad supranta žmogaus vertę ir pareigas link krašto, visuomenės ir valstybės.

Tik visas vargas, kad po amerikanizmo obalsiu eina anglonizmo obalsis. Žmogus inteligentas, klausydamas karštųjų amerikonizmo šalininkų žodžių įgyja "devynis skausmus". Jų amerikonizmas visų-pirmo ant išplėšimo ateivio ir jo vaikų gimtos kalbos, kas yra priešinga kiltai Jungtinių Valstijų Konstitucijai. Leiskite trumparegiams išplėsti ateiviui motinos kalbą, kas sulyg jų mintymo būtina padarymui gero piliečio, tai neužilgo išgirsite, kad geru piliečiu gali būti tik tie, kurie priklauso presbiterijonų arba kitoms sektoms. Juk esame liudininkais faktų, kad buvo žmonių, kurie katalikams nepripažino patrijotizmo jausmo, nors daug jų liuosnoriai ir pasišventusiai aukojo gyvybę, energiją ir pastangas už šalies liuosybę ir garbę, už tos šalies, iš kurios menami "patrijotai" tik gausiai pelnosi.

Tvirčiausia pritariame, kad kiekvienam privalu pažinti kraštą, jo reikalus, visuomenės troškimus, išmokti vadaujančios kalbos. Ko daugiau kas žino kalbų, tas šiandien yra naudingesnis. Pasaulio santikiai taip susideda, kad žmonių susibendravimas darosi vis didesnis. Tauta, kuri šiandien mėgintų atsitverti kinų siena, turėtų vesti labai vargingą gyvenimą. Užtad kalbų žinojimas šiandien turi svarbią rolę. To nesupranta tik trumparegiai šovinstai, kurie nori, kad visi kalbėtų vien anglų kalba.

Karštiems anglonizmo šalininkams lengva duoti atsaką. Tebūna patys kiltais šalies piliečiais, tenemindo kilnios Konstitucijos. Geru, naudingu piliečiu gali būti kalbanti įvairiomis kalbomis žmonės, ne vien anglų.

Justas.

MAJORAS P. ŽUDEIKIS IR J. ŽUKLIS,

L. L. Paskolos pirmininkas Niagara Falls, N. Y. stoties. Vieta: Trijų Sesių Augštuma (Three Sisters High) prie garsiojo Niagara Vandenpuolio.

SENAU IR DABAR.

Amerikos lietuvių visuomenė yra pergyvenusi įdomių valandų. Nesenai ji buvo taip pakrikdyta, kad rodėsi žus tautai ir žmonijai, kaipo naudinga jos dalis.

Būnant carų valdžioje, lietuviai negalėjo šviestis ir lavintis. Užtad nė gilesnės pasaulėžvalgos gyvenimo principuose nebuvo išsidirbė. Atvykę į laisvą šalį, nemokėjo tinkamai suprasti ir apkainuoti laisvės. Juodosios jėgos tuo tarpu nesnaudė. "Keleiviai", "Laisvės", "Šakės", Mikelsonai, Šeštakai, Karaliai, Mockai, Montvidai triūsė. Jie ėjo į lietuvių liaudį ir aiškino, kad reikia išsizadėti tikėjimo, tautos meilės. Esą tik tada liksime laisvi. Nemaža mūsų brolių dalis patikėjo tokioms kalboms ir atsižadėjo tikėjimo ir tautos meilės. Sekėsi tada visokiems padaužoms. Į jų prakalbas

kimšte rinkdavosi žmonių, už burnojimą prieš Dievą ir tautą gausiai plojo rankomis. Visa eilė tokių šviesos skleidėjų vien iš minių mulkinimo mito ir pelnėsi.

Galų-gale atsibodo vien tauškalų klausyti. Liaudies sąmonė kilo. Daugiau apsišvietė, apsitrynė ir pradėjo platesniu regračiu žiūrėti gyveniman. Ji pradėjo dėmėtis į "laisvės" obalsio nešėjų darbus ir gyvenimą. Išiziūrėjus, pamatė įdomų dalyką. Antai "laisvės" nešėją valdžia pakorė už nužudymą kunigo, kitur žmonės šluotomis ir pagaikščiais išmušė apsimetėlį kunigą nezaležnykų apaštala, kitur tokį-pat apaštala policija pačiupo už apykaklės už apgavystę.

Šiandien ir tas pats darosi. "Keleivis" karštai rašo apie kapitalistų išnaudojimus, "aiškina" socializmą, o pačio laikraščio leidėjai iš kvailinamų skaitytojų skatiko statosi 20-jo šimtmečio mūrus. Rašo apie pasaulio neteisybes, apie reikalingumą naujos tvarkos, o darbu duoda pavyzdžio, kaip vogti elektrą.

Liberalai (vadinami ir tautininkais) visuomet gyrėsi ir tesigiria — jie tautos druska, jos gyvybė. Katalikus niekino delto, kad jie tikėjo ir tebetiki į Seną Tiesą. Tuo tarpu ir Lietuvai padarė tiek naudos, kiek vertos yra jų kalbos. Nė mokyklų, nė kitų kultūros įstaigų jie nestatė. Jie vien griovė, ką statė katalikai. Niekino bažnyčias, niekino katalikų parapijines mokyklas, nors šios įstaigos buvo ir yra didžiausios lietuvių tvirtovės.

Pasiziūrėję į praeities gyvenimą ir į šių dienų įvykius randame gražių pamokų ateities gyvenimui. Galime vien tuomi džiaugtis, kad dvasios krikdytojų ir iškrikėlių skaičius eina vis mažyn ir mažyn. Visuomenė gyja ir sveiksta.

Justas.

"Kad dvasiškiei (kunigai) neužimtų jokios valdiškos vietos". — Tai išimta iš Santaros 25-tos kuopos rezoliucijos patiektos Lietuvos Kuriamajam Seimui. Vyskūpas Karevičius, kun. kan. Prapuolenis, kun. J. Tumas ir kiti jiems panašūs darbuotojai negali naudotis lygiomis valstybės piliečio teisėmis tik delto, kad jie dvasiškiei. Ką darysi, visiems valia savo logika pasirodyti. Rodosi ir liberalų cypliai. Ims ir varlės, balose juoktis iš Amerikos lietuvių liberalų.

Motina.

Žodis Vedantiems.

ANUOSYK rašydama pastebėjimus motinoms, turėjau omenyje keletą žodžių pasakyti ir apie mūsų jaunimą, kuris ketina vesti ir šeimynišką gyvenimą įsikurti. Tatai prie pirmos progos ir padarau, manydama, jogei kantriam skaitytojui nebus pro šalį šiuos kelis žodžius perskaityti.

Įsikūrimas šeimyniškojo gyvenimo yra taip svarbus, kad galima sakyti, vargu begu yra kas žmogaus gyvenime svarbesnio, vienok, — dėja! — labai mažai kas mūsų jaunuomenės į tai savo dėmę kreipia. Didelė daugybė vyriškių apsivedimo reikalą beveik kaip ir už kokį žaislą sau turi ir taip apie jį sąprotauja. Tai yra klaida, kuri paskiaus gyvenime reikia labai skaudžiai atmetavoti delei netinkamo prie šeimyniškojo gyvenimo prisirengimo.

Viena skaudžiausių dabartinės visuomenės pažiūrų, yra — įsikalbėjimas apie šeimynos nedaugumą, apie kurį jau net ir jaunuomenė prieš apsivedimą drąsiai darinėja apžadus, it kokius kontraktus. Daugelis vaikinių įkalbinėja mergaitėms, kad išlaikydami tokius pažadus jie galėsiai išteklingai gyventi ir pačią dailiai parėdyti, kad turės progos visur išeiti ir išvažiuoti ant "gerų laikų" ir tt. Tai yra kalbos neva rimtos, bet visiškai tuščios ir priešais žmogaus prigimtį vedančios.

Gyvenimas turi būti rimtas ir už viską brangesnis. Rimta mergina eina už vyro ne del to, kad galėtų puoštis, bet atlikti didį pašaukimą, ant kurio visa žmonijos ateitis rymo. Gerų tėvų, geri būna ir vaikai. "Kokia obelė, toki ir obuoliai". Vyrai turi moterę vesti iš meilės, o ne del turto ir ne del tuščių smagurių. Niekur nerasi didesnio turto, kaip meilė ir gera šeimyna. Meilė yra stipriausi ir galingiausi, nes ji yra Dievo ypatinga žmonijai dovana. Tur-

tai gali išnykti vienam vėjo pūstelėjimui atsitikus, o meilės nei ugnis nesudegįs. Išmintinga mergina, tekėdama už vyro, su savo praeičia visiškai atsįsveikina, ji žino, kas jos laukia ir kad ji sunkią gyvenimo našta turės nešti, nes visas šeimynos gyvenimas yra beveik išimtinai jos atsakomybėje. Užtai vyrai turi vesti iš meilės, meiliai gyventi ir vienas antram užjausti.

Kiekviena moteris nieko taip netrokšta, kaip savo šeimyną laiminga matyti. Ji pašvenčia savo širdį vyrui; ji myli savo vyrą ir viską daro, kad tik jam įtikus. Ji taiso skaniausią vakarienę, ji stengiasi košvariausiai išskalbt, ji savo grintelę kogražiausiai dabina. Žodžiu, ji viską daro geriausio, nes neuri nieko meilesnio už savo vyrą, katram ji savo gyvenimą pašventė. Bet užtai ir vyras turi jai visuomet užjausti; kad ir kažin kaip pasimatytų, vyras turi sakyti, kad gerai, ir pamintyti, jogei klaida bile kam pasitaiko.

Išmintingas jaunikaitis, kuris ketina vesti, turi jau iš anksto mokintis, kaip su savo motere elgtis. Jisai turi ne kaipo kokias repeticijas daryti, kad mokėtų savo moterei ir sau gyvenimą maloniu padaryti. Paveizdan, jisai turi mokėti net kaip darban išeiti, palinkint jai laimingai tą dienele praleisti. Iš darbo parėjus moteris turi jį pasitikti ir čia vėl turi atsikartoti malonus pasisveikinimas, pasipasakojimas visų dienos nuotikių; tai pasidžiaugti, o jeigu jie skaudūs, tai pasiguosti.

Šeimynos daugumo nereikia bijotis. Šeimyna yra taipgi didžiausis žmonijos turas. Be jo žmonija veikia užgestų, ir net ir likusiems nebe verta būtų ant svieto gyventi. Ištikimybė šeimyniškame gyvenime taipgi didelę svarbą turi. Ištikimybė vieno antram yra krikščioniškosios civilizacijos vienu brangiausiu ir skaiščiausiu perlu. Daug apie tai nereikia šnekėti. Kiekvienas

žino, kaip ištikimybė ir patvarumas yra vi-
same branginama. Tuo labiau brangi išti-
kimybė yra šeimyniškame gyvenime. Jei-
gu nebus jokių slapybių tarpe vyro ir mo-
teries, tai jau dvi didžiausios dalys vargų
bus jų gyvenime nukritę. Ištikimybė iki
karstui turi būti ne tik žodžiu prie altoriaus
laiptų išarta, bet tvirtai ir šventai užlaiko-
ma. Tai yra laimės šaltinis šeimyniškame
gyvenime.

Virš pažymėtieji dėsniai yra beveik

stambiausias šeimyniško gyvenimo pagrindas.
Jeigu tų dėsnių vedama jaunuomenė įsiklau-
sys su visa savo širdies gilybe, ir jeigu juos
savo ateinančiame gyvenime stengsis pasek-
ti, tai kiekviena vedusi pora bus laiminga ir
susilauks laimingų gentkarčių. Meiliai gy-
vendami vyras su motere, meilūs ir kūdi-
kius išaugina. Savo kūdikiais džiaugsis ir
tėvai, džiaugsis jais ir tauta, įgijusi vis dau-
giau krikščioniškoje civilizacijoje auklėtų
piliečių.

Kas Tai Yra Dora?

BEVEIK visos nepriklausomosios bei
laisvosios etikos sistemos turi sa-
vyje pamatinį nedateklių: kiekvie-
nas josios pasekėjų savaip aiškina viską.
Per tai nesutinkant nuomonėmis, nesugebia
nustatyti principinio etikos uždavinio: kuo
yra pagrindinis doros tikslas? Mes-gi, ka-
talikai, patenkinantį atsakymą surandame
krikščionybės pasaulėžvalgoje. Tai gi, bent
trumpai ir paviršutiniai peržvelgkime jo-
sios pažiūras.

Kas tai yra dora (moralitas)?

Sulyg krikščionybės mokslo Viešpats
Dievas apreiškė ją mums dvejopu būdu:
per gamtinį ir viršgamtinį apreiškimus.

Kaip iš genialio dailininko kūrinių bei
veikalų galime spėlioti ne tiksliai apie jo bū-
tinumą, bet ir apie jo dvasią ir pažvalgas,
taip-pat iš prakilnaus pasaulio tvarkos su-
rėdymo galime pažinti Dievo-Tvėrėjo mintį
ir norus. Yra tai gamtinis apsireiškimas
arba apreiškimas imtas platesnėje žodžio
prasmėje. Kiekvienas protingas sutvėrimas
(t. y. žmogus) gali tai išskaityti iš niekuo-
met neužsidarančios gamtos knygos ir, iš-
vadų pagalba, daėti prie Dievo pažinimo.

Kad ištikrųjų taip yra, mes tai žinome
iš garsiųjų senovės filozofų išvadų, kurias
jie sudarė filozofiškuose savo veikaluose,
kaip tai Konfucijus, Sokrates, Plato, Aristotelis
ir daugybė kitų. Žmogaus gi protas,
geidulių įtekmės apimtas, vienok nesugebė-

jo suprasti pagrindinių tiesų, artinančių
žmogų prie Dievo, per tai buvo įsibriovę
nemaža klaidų. Krikščionybės gi apreiški-
mas atitaisė tąsias klaidas ir privedė žmogų
prie tiesų supratimo.

Kaip prie Dievo pažinimo, taip-pat ir
prie doros dėsnių supratimo, žmogus priei-
na prigimtosios proto šviesos keliu. Žmogui
tarsi yra prigimta pirmutinis doros įsaky-
mas: "Gerai daryk — sergėkis pikto!" Tuo
pačiu sykiu jis iš prigimimo žino, kad tai
yra Dievo valios reiškinys. To principo
pagrindu žmogus gali spėlioti ir tolimesnes
doros įsakų išvadas.

Žmogus, svarstydamas savo atsinešimus
prie Dievo, dasiprotėjo, kad priguli Jam,
kaipo Augščiausiajam jo Viešpačiui ir ge-
riausiam jo Tėvui, garbė ir meilė. Toliau
dažinojo, kad Dievas yra doros ir tvarkos
sargu, kurs baudžia tuos, kurie prasikalsta.
Del to tai surandame pas įvairias tautas
kokias nors pamaldas Dievybės garbei, ypač
užsirūstinusio Dievo permaldavimui. Be to
visi gerai supranta, kad doros tvarka nėra
palikta žmogaus valiai, bet žmogaus vertė
ir jo likimas po mirties priklauso nuo to,
kokių buvo jis gyvenimo laiku.

Sekančiai tyrinėjant savo atsinešimą
prie artymo, žmogus sužino, jog turi gy-
venti bendru su juo gyvenimu ir privalo
sergėtis užmušystės, vagystės ir tt. Už ta-
tai privalo žmogus stengtis, kiek išgalėda-

mas, kad būtų naudingas, teisingas ir gelbstas kitiems.

Galop, suėmęs viską ir bemintydamas apie atsinešimą į savę patį, žmogus prieina prie supratimo, jog savo sielos dėlei turi priedermę tikslinti savo gyvenimą ir tuo būdu neišeit iš doros ribų. Link kūno gi, turi priedermę rūpintis jį auklėti ir suderinti taip, kad visuomet būtų ne tiktai tinkamu, bet ir nuolankiu sielos įrankiu. Apart to, žmogus sužino, jog jis yra visos gyvulijos viešpačiu, jog valia jam pajungti juos tinkamiems ir geriems siekiams.

Visi tie pavyzdžiai, čia pažymėti, yra prieinami per žmogaus proto pagelbą ir yra nieku kitu, kaip tiktai prigimtoji dora.

Viešpats Dievas ne tiktai gamtiniu būdu apreiškė, bet taip-pat ir viršgamtiniu būdu per Senojo Įstatymo patriarkus ir pranašus, pagalios gi per vienatinį savo Sūnų, kurį siuntė šin pasaulin, kaipo Išganytoją.

Iš viršgamtinio apreiškimo dažinome, jog pirmieji mūsų tėvai buvo pakelti viršgamtinin rėdan. Iš neapribuojamo širdies gerumo Dievas suteikė pirmajam žmogui viršgamtinę laimę, apteikdamas jį viršgamtinėmis malonėmis. Tosios dovanos būtų paveldėjimu perėję ant visų būsiančių gentkarčių, jeigu pirmieji mūsų tėvai būtų išlaikę uždėtą jiems drausmę. Per savo gi nuopuolį jie užtraukė nelaimę ant visos žmonijos.

Vienok, del tosios pirmgimės nuodėmės Dievas neatmetė žmonijos nuo savęs. Neapimamoje savo malonėje Dievas prižadėjo Atpirkėją ir išrinko Izraelio tautą to prižadėjimo sargu. Kada laikas išsipildė, tuomet atėjo šin pasaulin praamžių Dievo Sūnus, kaipo Žmogus-Dievas, kad savo kančia ir mirtim Dievui padarius begalinį užganapadarymą, reikalingą del žmonijos nuodėmių atleidimo, tuo suteikus žmonijai tiesą ir prižadėtą malonę. Kuomet Dievo Sūnus, atpirkęs žmoniją nuo nuodėmių, turėjo grįžti dangiškon savo tėvynėn, įsakė Apaštalams ir jų pasekėjams platinti jo mokslą po visą pasaulį. Tame gi ir yra viršgamtinis apreiškimas, tuo pačiu sykiu ir krikščionybės apreiškimas.

Tasai krikščionybės apreiškimas turi ištisa pagradinių doros įsakų eilę, suteiktų jau tai per patį Kristų, jau tai per Jo Bažnyčią.

Ir kokie gi yra tųjų įsakų santikiai prie virš aprašytos gamtinės doros?

Taip, kaip Dievo malonė nenaikina žmogaus būdo, bet sutvirtina ir tobulina, taip-pat ir krikščionybės dora nenaikina gamtinės doros, bet laiko ją už savo įrankį, kurį pamatuoja išterme ir tvirtybe. Visi doros įsakai, kuriuos galima logiškai išvesti proto pagelba, liekasi tvirtesniais ir naudingesniais krikščionybėje. Aišku tai iš dešimties Dievo įsakų, kurie tveria savyje beveik gamtinės doros įsakus. Apreiškimas ant Sinai kalno, vėliaus gi Kristaus mokslas, patvirtino tai ir apreiškė kaipo tiesas rišančias kiekvieną. Krikščionybė ištikrųjų atitaisė nekurias klaidas, kurios buvo įsibriovę žmonijos vaidentuvėn, kaip tai: netikrasis Dievo ir artymo supratimas. Bet gi neišmetė iš savo ribų jokios dorinės tiesos, kuri išgyvenusi liko užtvirtinta sveiku žmogaus protu.

Apart gamtinės doros, krikščionybės dora apima daugel įsakų, kurie turi savyje daug artymesnius ryšius su gamta ir tuo juos dapildo. Toji tiesa turi savyje daug apskritumų. Tikrai gamtinė tvarka liktų įsakmesnė, bet gi viršgamtinėje dabartės tvarkoje dalimi pats Kristus aiškiai apreiškė arba paliepė tai atlikti Bažnyčiai, kuriai suteikė tikrą ir tvirtą įgaliojimą. Del to tai žmogus privalo būtinai lankyti Bažnyčią, naudotis iš Sakramentų, Kristaus įstatytų; apie tai, kaip tas viskas pildoma, Bažnyčia išaiškina.

Kristaus ir Bažnyčios santvarka įsakų, kurie aiškiai perstato doros tiesas, vadinasi, krikščionybės dora, imant apskritame supratime, sudaro tąją krikščionybės doros dalį, kuri yra ypatinga kiekvienam krikščioniui ir, kuri atskiria jį nuo kitų tikybų išpažintojų.

Pagalios suėmus viršui minėtas išvadas klausiman: kas tai yra doros norma bei kokie jos santikiai, apturime atsakymą: Dievas yra amžinu ir nepakeičiamu doros pagrindu, šaltiniu ir tikslu; dorinė žmogaus

elgimosi vertė priklauso nuo jo atsinešimo prie Dievo valios, išreikštos, kaip gamtiniam, taip ir viršgamtiniam apreiškimui. Taigi, dora ir gera yra visa tai, kas sutinka su Dievo valia, o piktu — visa tai, kas yra priešinga Dievo valiai.

Samata.

GRĮŽTA!...

“Tu Lietuva, Tėvynė, brangesnė už sveikatą:
Kaip tavę brangint reikia, tas tikrai pamato,
Kas tavę jau prarado”.

Adomas Mickevičius.

UGŠTADVASIS poetas vaizdingai išreiškė išeivio tremtuolio sielą. Šituos žodžius parašė būdamas Kryme, kur gamta šypso neapsakoma grožė ir vaizdais. Apsuptas ir žiūrėdamas į tą grožę Mickevičius dainavo imnus ne Krymui, o Lietuvai. Pilka Lietuvos padangė, jos tamsūs šlamanti miškai davė įkvėpimą poetui ištrėmimo. Užtai, kad Lietuva buvo jo tėvynė. Rymodamas Nemuno pakrantėje, po senų ažuolu, klausėsi kalnų ir girių kalbos ir tą kalbą, įvilkęs poezijos rūbus, parodė pasauliui.

Tiesioginės ir netiesioginės prievartos daug Lietuvos sūnų išvarė iš tėvynės ir išblaškė po visus pasaulio užkampius. Vieniems prisiėjo bėgti delei politinių represijų, kad išvengus plakimo, pūdyto kalėjimuose ir ištrėmimo tolimon Sibiron. Jaunimas bėgo iš tėvynės, kad išvengus žiaurių kariuomenės tarnystės ir pareigų ginti svetimos tautos rubežius ir garbę. Vilnys sveikiausio ir pajėgiausio jaunimo plaukė iš gimtojo krašto atsiskyre su artymiausiaisiais, su daina. Daugumai prisiėjo apleisti gimtąjį kraštą delei socialių ir ekonominių sąlygų, kad radus skanesnį duonos kąsnį ir liuosesnį dvasiai kvėpuoti kempelį.

Vieni jų rado svetur laimės, pralobo, prasigyveno. Kiti tik sudilino sveikatą, o turtų nesudarė. Bet kaip pirmi, taip ir an-

trieji ilgėjosi savo tėvynės. Dažnai išeivis išblyškusį veidą kreipė link gimtinės, laukdamas iš ten gaivinančio atbalsio, nors mažiausio jos kvapo pūstelėjimo. Neviliojo ir netenkino jo grožė ir turtai jį supanti. Vaizduotėje slinko gimtinės vaizdai. Vaizdavosi tėvynės pavasaris, kaip atgema gamta, digsta iš žemės žolė ir augmenys; kaip žydi sodai ir paukščiai paskui kits kitą atlėkdami tas pačias dainas kas-met uždainuoja. Vaizdavosi, kaip visi tėvynėje darbai eina draug su daile. Dalgio žvangėsio pievoje ir dirvoje, dainos aido, įpročių ir tradicijų neužvaduos jam tobuliausia artistinė dailė įglausta į siaurus triobėsių ir estradų rėmus. Atmena, kaip vos išbudus iš skanaus miego pro atvirą seklyčios langą, arba klėties duris jį žavėjo gamtos opera...

Užtad ir ilgėjosi gimtinės ir nekartą skaudžiai keikė likimą svetimam krašte. Pavargęs kūnu ir dvasia bevilčiai žiūrėjo ateitin.

Tečiau išaušo kita gadynė. Lietuva laisva. Ji kuriasi nepriklausoma valstybe. Tas įvykis dziugina ir gražiausiomis viltimis apima ir svetur esančius lietuvius. Da nesusigėrė kraujas, da karō ginklų balsai galutinai nenumalšo tėvynės padangėje, da gobšus priešai taukši dantimis ir aštrias iltis rodo, tečiau išeiviai jau paskubomis rengiasi ir traukia tėvynėn.

Grįžta!

Grįžta po ilgų metų ilgėsio, svajonių ir troškimų išvysti tėvynę. Traukia išeivį tos dulkės susigėrę į žemę ištikimųjų lietuvių kovojusių už jos laisvę ir gerovę. Traukia jų dvasia, kuri bėlo iš žemės ir moko mus ją mylėti, gerbti ir ginti.

Grįžta!

Jau neranda grįžtantieji tų stulpų, tų kardonų, kurie buvo sukasti tarp dviejų mūsų tėvynę pavergusių valstybių sienų. Tieji pašinai jau išimti ir žaizda aptaisyta ir gydoma. Linksmiau kalba ir miškas, dunksantis šalimais padarytos žaizdos ruošto, nors išretintas svetimu kirviu.

Grįžta!

Grįžtančius sutinka savi valdininkai. Nesimato pilkašvarčių guzikuotų ponų, lietuviškai nekalbančių. Nei sodžiuose nei

miestuose neliko svetimos "kultūros" pėdsakų.

Grižta!

— Vargome, kentėjome; išlikome gyvi; kovojome, gynėmės, atgavome teises — dabar kursime gyvenimo viltį — laisvą-nepriklausomą Lietuvą! — Taip visi kalba tėvynėje.

— Mes grįztame jums padėti ir draug darbuotis — sako grįžtantieji.

Grižta!

— Sveikutė, laisva, nepriklausoma tėvynė!

Lašas.

Tėvo Palikimas.

IENAS pirklis, pirkliaudamas svetimoje žemėje, staiga susirgo ir buvo atneštas į viešbutį. Jausdamasis, kad silpnėja, paliepė pašaukti užvaizdą ir jam tarė:

— Aš ilgai negyvensiu. Ir, jeigu kas norint atsišauktų mano turtų paveldėti, neperleisk iki jūjų kuris išriš išminties painią trijuose dalykuose, kad paveldėjimo yra vertas; aplesdamas tėviškę, įsakiau savo sūnui, kad jis turės savo išmintį parodyti pirm paveldėsiant mano turtus.

Pirklis mirė ir buvo palaidotas sulyg jo tėviškės papročių; jo mirimą viešai pagarsino, kad galėtų tikrieji paveldėtojai pribūti. Kuomet apie tai dagirdo pirklio sūnus, tai nevilkinant išsirengė kelionėn. Atvykęs ties pilies vartais, sutiko malkininką, kurs del pardavimo turėjo malkų vežimą. Nupirkęs, įsakė pristatyti į vietą, kurion vyko. Malkininkas, nuo kurio sūnus pirkto malkas, atvežęs ties užėiga, tarė:

— Štai malkos; kur jas sumesti?

— Kokias malkas? — atsiliepė nustebeš užveizda. — Aš jų visai nereikalavau.

— Taip, jūs nereikalavot,—atsakė malkininkas, — bet tas žmogus, kurs seką pasakui mane. Aš šičia jo palukėsiu.

Tuo gi pirklio sūnus parūpino del savęs svetingumą pirm įžengsiant į užveizdos vidų ir tai buvo pirmasis išmintingas pasielgimas.

— Kas tu esi? — paklausė jo užveizda.

— Sūnus pirklio, kurs mirė jūsų namuose, — atsakė.

Buvo parengti del jo pietūs.

Užveizdos įsakymu ant stalo padėta penketas karvelių ir viena višta. Prie stalo su juomi susėdo pats užveizda, jo žmona, du sūnus ir dvi dukteri.

— Padalinkie valgi, — tarė užveizda.

— Ne, — atsiliepė pirklio sūnus. — Jūs esate šeimininkas, tai gi jūsų ir privalumas būti pirmutiniu.

— Aš pageidauju, kad padalintum; esi mano svečias, pirklio sūnus; meldžiu padalinti.

Taip padrąsintas, namų svečias, padalino vieną karvelį del abiejų sūnų, antrą karvelį paskyrė del dviejų seserų, trečią gi karvelį padavė užveizdai ir jo žmonai, o del savęs pasiliko kitus du karveliu. Tai buvo antras išmintingas pasirodymas.

Šeimininkas buvo nepatenkintas tokiu padalinimu, bet visai nieko nesakė.

Paskiau pirklio sūnus padalino ir vištą. Užveizdai ir jo žmonai padavė galvą, del dviejų sūnų — kojas ir del dukterų — sparnus. O sau pasiliko visą vištą. Tai buvo trečias išmintingas persistatymas.

Bet gi čia šeimininkas neteko kantrybės ir prasitarė:

— Ar toks tai paprotis tavo tėviškėje? Tėmyjau, kaip paskirstei karvelius, bet nieko nesakiau; o kas link vištos, tamstėle, tai jau ištikrųjų turiu klausti: ką gi reiškia?

Namų gi svečias atsakė:

— Pirma tariau, kad tai buvo ne mano pirmenybė, o kadangi namų šeimininkas taip panorėjo, tai gi dariau kuogeriausia ir tikiu, kad tiksliai atlikau savo uždavinį. Šeimininkas, jo žmona ir vienas karvelis sudaro tris; dvi dukteri ir vienas karvelis sudaro tris; du sūnus ir vienas karvelis sudaro tris; aš ir du karveliai taip gi sudaro tris, tadgi teisingai padalinau. O kas link vištos, tai šeimininkui ir jo žmonai suteikia galvą, nes jiedu yra šeimynos galva; del a-

biejū sūnū paskyriau kojas, nes jiedu yra šeimynos ramščiai — pilioriai, visados išlaikantieji šeimynos vardą; del kiekvienos dukters atskirai daviau po sparną, nes sulyg bendrųjų gamtos aplinkybių, juodvi ištekės, paims sparnus ir išlėks iš namų lizdo. Del savęs pasilikau vištos kevalą, nes yra panašus į laivą, kuriuo atvykau ir manau atgal gryžti. Esu sūnus pirklio, kurs mirė jūsup namuose: atiduokite mano tėvo turtus — palikimą del manęs.

— Imkie ir važiuokie, sveikas! — tarė užveizda.

Pirklio sūnus paveldėjęs tėvo turtus ramybėje iškeliaavo į savo tėviškę.

A. Matutis.

Kazys Binkis.

UTOS.

Pr. Ad—tei

Tulpės

Raudonos, margos, gelsvos, baltos
Pražydo tulpės visos kartu.
Vėliavos iš žolių iškeltos
Raudonos, margos, gelsvos, baltos...
Kad nebegrištų naktys šaltos
Ir pievų kruša neužbertų,
Raudonos, margos, gelsvos, baltos
Pražydo tulpės visos kartu.

Obelių žiedai

Žiūrim, — krinta patylomis.
Obelių žiedai.
Plastakėlėmis baltomis,
Žiūrim, — krinta patylomis.
Rodos, sniego atkarpomis
Snigo tik andai,—
Žiūrim, — krinta patylomis
Obelių žiedai...

Vandens lelija

Mauruoto liekno viduryje
Baltesnė už balčiausį sniegą
Pražydo kaž kuomet lelija
Mauruoto liekno viduryje...

Ar šviečia saulė jai, ar lyja,—
Ji vis sapnuos paskendus miega
Mauruoto liekno viduryje
Baltesnė už balčiausį sniegą.

Žibuoklės

Žibuoklių kvapas ore plauko,
Nors pievoj jų ir nematyti.
Naktis nusviro jau ant lauko.
Žibuoklių kvapas ore plauko.
Naktis tylioji žino daug-ko
Bet ko?—negali pasakyti...
Žibuoklių kvapas ore plauko,
Nors pievoj jų ir nematyti...

Rūta

Šypsodamos skina ji rūtą,
Šypsodamos pina kasas.
Šią naktį bernelio yr būta...
Šypsodamos skina ji rūtą.
Tyliau... Dažinos, — tai pražūta.
Bet kaip dažinos tai ir kas?..
Šypsodamos skina ji rūtą,
Šypsodamos pina kasas.

Rugiagėlės

Vien tik mėlyna akyse
Žemėj, ore ir danguj.
Daugiau nieko nebmatysi,—
Vien tik mėlyna akyse...
Užsimerksi, pamąstysi,
Nusijuoksi—o paskui,
Vien tik mėlyna akyse
Žemėj ore ir danguj...

Aguonėlės

Ugniaspalvės aguonėlės
Po rugius visur liepsnojas,
Lyg išklydę rojaus vėlės.
Ugniaspalvės augonėlės.
Visas kraštas,— vienos gėlės!
Ar čia žemė, ar čia rojus?
Ugniaspalvės aguonėlės
Po rugius visur liepsnojas...

Iš "Gėlių Diena".

L. VYČIŲ 38-tos KUOPOS VALDYBA KENOSHA, WIS.

Pirmoje eilėje, žiūrint iš kairės į dešinę:

1. P. Tamkevičius — išdininkas, 2. K. Mikėnas — vice-pirmininkas, 3. S. Gadeikis — pirmininkas (iškeliauja Tėvynėn), 4. S. Ralys — nutarimų rašt., 5. O. Švelniūtė — finansų rašt.

Antroje eilėje, žiūrint iš kairės į dešinę:

1. V. Straševičia, dabar išvažiuojant S. Gadeikiui išrinktas užimti jo vietą, jis yra ir kp. režisierium,
2. M. Nemeškaitė ir 3. M. Gaušaitė — kasos globėjos, 4. J. Trakšelis — kp. korespondentės,
5. J. Blaževičius — knygyno vedėjas.

Vydūnas.

Labai Mums Reikalinga Ypatybė.

SAKYČIAU: turime išmokyti džiaugties gyvybę. Bet, rodos, tai mokame ir darome. Kad tik ateina pavasaris ir šen bei ten pradeda sprogti, žaliuoti ir žydėti, tuomet tikras džiaugsmas nušviečia mūsų veidus. Ir akys linksmu spindėjimu sveikina naują gyvybę. Paukš-

teliams sučiulbus, mes nutilę klausomės ir negalime atsigėrėti jų giesmėmis.

Nėra tada skirtumo tarp jaunųjų ir senųjų: visi mes galime džiaugties gyvybę. Nereikia tam nei mokslo: mokame ją džiaugties savaime. Tarsi būtų tai mūsų ypatybė, gal mums prigimta.

Ar tai ne iš to visa tai pareina, kad mes

pavasarij esame tarsi kitokie, negu kitais laikais! Kada gamta naujai pradeda reikšti savo gyvybę, tada ir mes jaunėjame, atsigauiname. Mūsų kūnas, kaip ir mūsų siela, pildosi naujos gyvatos. Yra tai tikrai prirtirta ir suprantama. Žmogus yra gamtos dalelė, todėl jis ir priverstas dalyvauti visame, kas gamtoj dedasi. Tik netilpsta visa jo sąmonėje, ir jis tiki sau gyvenąs, nuo viso kito skirtu gyvenimu.

Taigi ir gana dažnai patiriame, jog kairie žmonės nesidžiaugia gyvybe. Ne vienas gal pasakys, kad jie ligonys arba net mirštami. Bet ne: ir tieji gyvena tuo laiku gyvesne viltimi, kada gamtos gyvybė naujai pražydi. Išimčių yra. Bet gana nuostabu, kad juos ir tuomet gaivina viltis, kuomet kūno gyvybė regimai nyksta.

Aišku, mūsų mintys, mūsų geismai ir jausmai verčia mus džiaugties ar nesidžiaugti gyvybe. Ir ištikrųjų: ne ligonys, ne mirštami, bet visai kitokia žmonių rūšis nepažįsta minimojo džiaugsmo. Yra tai tokie, kurie kaži-ko laukia iš gyvenimo. O šis to jiems neteikia, gal to teikti nei negali. Ko iš jo laukiama, tai siauras, silpnas žmonių geidimas vaizdina. Gyvenimas visai kitoks ir visai kita-ką teikia ir turi teikti. Jis didis, platus, gilus. Kaip jūros, jis neša į kraštą savo turtus. Ir jis nepaiso to, ar mes jais džiaugiamės ar dėl jų nuliūstame.

Pačių žmonių gaminamos mintys, pačių maitinami geidavimai apklojo jiems visas gyvenimo brangenybes, kad jie jų nemato. Žmonės patys gaminasi tuos šešėlius, kurie silpnina jų džiaugsmo galybę. Ir jie tad nebemoka džiaugties gyvybe. Lieka jie suniurę ir žiūri į gyvenimą, kaip į gyvybės ir mirties pasaulį, ir skęsta savo menkume lygiai tuomet, kada visur gyvybė rykaudama sklinda.

Ypatinga, kad tokių žmonių skaičius nemažas. Tik įsiziūrėkime į juos, suskaitykime jų būrį! Jis auga, didėja mums tai bedarant. Ir pagaliaus žvalgomės klausdami: Kur gi tie dingio, kurie moka džiaugties gyvybe? Nėra jų matyti. Gal visai jų nėra. Žmonės beveik visi liūdi gyvenime, kruta ir vargsta be džiaugsmo, visa pastebi žlibomis

savo akimis ir tam atitinkamai gyvena, darbuojasi, veikia.

Tikrai neprotingas yra žmonių gyvenimas. Bet nenuostabu. Kur yra tie, kurie matytų gyvybės jaunumą? O ką besakyti apie tai, kad kas išvystų įvairiausias gyvybės rūšis, ne tik paprastuosius, bet ir aukštesniuosius laipsnius ir tųjų apsireiškimus! Todel žmonės, norėdami gyvi likti, maitinasi nuodais; norėdami sveiki būti, tryškina į kūną visokius nešvarumus; norėdami būti mylimi, kitų nekenčia; norėdami išmanyti, kas yra gyvenimo pamatas, prasmė ir tikslas, beda akis į paviršiaus plėnelę ir dulkeles, rausiasi pelenuose ir tt. ir tt. be galo. Nėra tokio kvailo darbo, kurio žmogus nebūtų bandęs ir kuriuo nesididžiuotų.

Žmogus, kurs su visų laipsnių gyvybe stovi gyvenimo gilybėje, žiūri į pasaulį pro minčių šydrą, kurį jam praėję amžiai ir buvusios kartos yra suteikusios. Jis žiūri pro tai, ką kiti jam deda ant akių, kaip aukščiausią išmanymą. Ir jis žiūri pro savo troškimus, palinkimus ir papročius. Visi tie dalykai stovi tarp jo ir gyvenimo. Jis kalba apie gyvybę ir ką ji jam teikianti. O jis pats klausos, tyli ir kenčia. Ir pats vis dar didina savo vargų kalnus. Ir vis mažiau testengia, temoka džiaugties gyvybe.

Bet yra ir tokių žmonių, kurie žvelgia į gyvenimą, o iš jų veido ir akių spindi džiaugsmas. Nors kartais ir rieda ašarėlės per veidus, nors kartais supyksta ant priešininko, o vėl betgi šypso ir juokias ir yra meilingi visiems. Vienok matyti, ne vienas jų jų vos-nevos tenori pilnai prisivalgyti. O drabužėliai visai garsiai rėkia, jog draugas to žmogaus, kurs juos dėvi, yra nuolatinis skurdas. Tečiau tie žmonės džiaugiasi gyvybe, ir jiems praeina valandos, kaip kad tosios būtų pilnos palaimos. Tie žmonės tai veik kūdikiai.

Dalykas toks. Jie dar negyvena tuo, ką jiems vaizdina troškimai. O jei taip, tad vaizdinimai yra jiems jau ir patenkimas. Nereikia jiems kūno erzinių. Jie gyvena dar visai savo kūnu, savo širdies ir sielos gyvybe. Ir tokiu būdu jų gyvybė yra didesnė už jų geismus, troškimus, mintis. Ir todėl jie jaučia, numano ir regi gy-

vybę daug geriau, negu kiti, ir gali džiaugties gyvybe. Ištikrūjū: kūdikiai yra tuo žvilgsniu didi. Jų vidus nėra painus. Jis yra vienodas. Ir tokiu vidumi jie patiria gyvybės apsiareiškimus: jie priima juos be jokių tarpininkų, — tiesiog. Ir todėl jie džiaugiasi jais, todėl jie sunkinasi gyvenimu dar mažiau, kada jis esti jau labai sunkus. Ir vis iškopia jie iš jo. Ir vos naujai apsisako gyvybė, kūdikiai ją sveikina kaip kokį palaiminimą, tikru kryžstavimu.

Gyvybe džiaugties gali didieji žmonės. Tokie yra kūdikiai. Didi jie yra, palyginus su tuo, ko jie geidžia, nori prašo. Nors ir kaži-ko jau norėtų. Be abejo, užaugęs žmogus yra paprastai didesnis; nekalbu apie kūną. Užaugusio ir kūno ir širdies bei sielos gyvybė yra stipresnė, didesnė. Tečiau ji maža prieš tai, ką jis pats pasigaminęs ir kur jis bando priimti gyvybės apsiareiškimus.

Bet nėra tai būtina. Jis gali būti kaip kūdikis, didis. Jam tereikia norėti, tereikia sielos elastikos, tereikia tvirtos valios. Mes-ti gali kiekvienas, kas jį spaudžia. Ir tuojau visa kitaip išrodo, ir tuojau jis didis, palyginant su tuo, kas jį sunkina. Tik mėginkime tai nors kartą padaryti. Tuojau visas pasaulis šviečia ir spindi. Mes galime išmokti didi būti, ir galime išmokti gyvybe džiaugties.

Kam aš visa tai aiškinu? Nėra tai "mokslinga". Tiesa. Bet daugiau už tai: yra tai galės šaltinio parodymas. Ir mums tai labai reikalinga. Mūsų tautos padėjimas labai sunkus, ir mes jame skurstame, dar kits kitam didindami sunkenybes. Berods mūsų tautos gyvybė kyla, kaip koks tvanas. Visaip krutame, dirbame. Visur tautos dvasia pradeda spindėti iš nesuskaitomų žiedų. Visokiais raštais vis plačiau ir vis dažniau reiškiasi mūsų norai, mūsų viltys, mūsų manymai ir išmanymai. Bet gi ir mūsų žemumas, žiaurumas, blogumas, neteisingumas, mūsų melai ir nedorybės auga kartu su mūsų prakilnybe ir didybe.

Tai ir norėtume džiaugties tuo, kas gera, o tai jaučiamės įsiausti į visokias tamsiųjų manymų skraistes ir nieko gražaus ir gero nebematome. Kiti gi dar primeta jų

mums ant akių su savo pagyrimais ir nutarimais, su savo gudrybėmis, su savo neapykanta, su savo kvailumais ir niekšingumais. Kritikuojame, peikiame, giriame, intariame ir tt. Ir nėra tikro džiaugsmo. Nėra patiems gaivumo ir nėra to visam mūsų gyvenimui. Pradedame net skursti, vargti nuolat rungdamies, girdamies ir išsipeikdami.

O dabartinė mūsų gyvybė lygiai kito ko iš mūsų reikalauja: džiaugties ja ji prašo. Ragina nusimanant dalyvauti jos bangavime ir nusimanant šalinti visa, kas mus slėgia. Neturėtų būti abejojimų, ar mes tai ir galime. Nors numanytume, kaip išeiti iš paprasto vargo ir skurdo, nors griūtų ant mūsų visokių nelaimių, visokių eibių, — mu-myse teturėtų suaidėti vienas šauksmas, kada mes patys kenčiame: O kas tai? Niekai! Visas gyvenimas yra kupinas skausmo ir džiaugsmo. Bet visa tai kaip tik apsako didį, galingą ir amžiną gyvybės jausmą. O gražus jisai be galo su savo skausmu ir džiaugsmu ir savo prakilnumu.

Tik kad kitas kenčia, skursta ir vargsta, neturėtume taip manyti. Bet jam negalime kitaip padėti, kaip kad patys linksmai kildami iš to, kas mus žemina ir spaudžia. Nemanau, kad iš gailesio turėtume sutirpti. Priešingai. Reikia kritikuoti, barti, peikti, kits-kitą mokyti. Bet reikia tai daryti didžiai, atsizvelgiant į platųjį gyvenimą. Tad iškilti ir kitus iškelti iš tų sunkenybių, kurios mūsų darbų yra patiektos.

Didi turime būti, turime išmokti būti didi. Tuomet ir visi mūsų padėjimai bus kitokie. Ir visas mūsų gyvenimas iš menko virs didis. Sielos ir dvasios didybė — štai kas mums reikalinga!

(Iš "Vairo").

Pastabos.

Kuriamojo Lietuvos Seimo rinkimus laimėjo Krikščionys Demokratai. Tai yra Lietuvos Valstybės laimėjimas. Krikščionys Demokratai stato ir grendžia sveikiausius valstybės pamatus.

* * *

Ligšiol geriausius ir didžiausius plotus Lietuvos žemės valdė lenkai, rusai ir vokiečiai. Šitas svetimas gaivalas nebuvo ištikimas Lietuvai. Tai reptilija, gėrusi sveiką Lietuvos kraują ir į jį sunkusi nuodus. Krikščionys Demokratai neša valstybei programą, kuris visus blėdingus gaivalus iš Lietuvos visai iššluos, arba taip atskies sveikame lietuvių kraujuje, kad jie liks visai nežymūs.

* * *

Iš daugybės kolonijų yra pranešimų apie gražų minėjimą Vyčių Dienos. Vyčiai, davę didžiausias pasišventimo pastangas Tėvynei, jos reikalams, kada jie to labiausia šaukėsi, ima ir savo reikalais daugiau sielotis. Organizuotis, spiesti jaunimą į kuopas, platinti gražius obalsius ir idealus — prakilnus ir svarbus darbas. Jaunimas — tautos ateitis! Koks bus jaunimas — tokia bus tauta. Pro šiuos žodžius eikime lėtai ir kolbiausia įsigilinkime į jų prasmę.

* * *

Lenkai vis dar didžiuojasi savo "kultūra", kurios jie davę lietuviams, latviams, baltgudžiams, ukrainams. Neapeina mums, kaip ta "kultūra" džiaugiasi kiti, bet lietuviai pasirengę greičiau mirti, negu vėl būti po lenkų "kultūros" ploščiumi. Kam miela iškrypusia dvasia būti, dūminėse grįčiose gyventi, su gyvuliais vienu oru kvėpuoti — tegėrisi ir tepriima lenkų "kultūrą".

* * *

Vyčių 8-tasis Seimas šiuomet bus apie tą patį laiką, kaip ir pernykštis, tai yra, apie rugpiučio 23 d. Iš Rengimo Komisijos prisiruošimo jaučiama, kad 8-tasis Seimas bus visų Seimų vainikų. Rytai — Vyčių organizacijos lopšys. Rytai mokės džiaugtis ir sielotis jau įbrendusia organizacija.

Vyčių nemažai išvažiavo, važiuoja, kiti važiuos Lietuvon. Vienas veiklus Vytis, pranešdamas Centrui apie važiavimą, rašo: "Važiuoju Lietuvon darbuotis. Pirmiausia graušime lauk visus Tėvynės priešus, pasikui žiūrėsime, kaip organizuotis, kaip ramū kultūros darbą triūsti". Taip, Vyčiai važiuoja Lietuvon ne snausti, bet Tėvynei dirbti. Pirmas Vyčių ramus darbas Tėvynėje organizuoti jaunimą. Daug Lietuvoje yra bakūzių, kurių da nepasiekė apšvietos, išsilavinimo balsas, daug yra žaliojo jaunimo visą energiją ir laiką sudedančio į trunkymąsi, peštynes. Eiti į sodžių, organizuoti jaunimą, nešti apšvietos ir mokslo obalsį — štai grįžtančiųjų Vyčių obalsis. Darbas bus prakilnus, didelis, šventas.

* * *

Grįžusių Tėvynėn Vyčių tikslu turi būti tiesti susinešimų tiltą tarp Lietuvos ir Amerikos jaunimo. Jie jie gal ras pas mus ką nors praktingo imti, o mes norime naujos dvasios, naujos tautinės energijos tolesniam gyvenimui svetur.

* * *

Lietuvos Pavasarininkų organizacija yra apskrita jaunimo organizacija su tais pačiais idealais, kaip ir Vyčių organizacija. Rasite, patsai vardas "Pavasarininkų" nėra visai atsakomas, tečiau vardas nėra svarbu. Tikslai yra svarbiausia. Tokia apskrita jaunimo organizacija Lietuvoje turės augti, plėstis, apimti visą Lietuvą. Kiekviena parapija, kiekvienas sodžius negali apsieiti be jaunimo organizacijos kuopos. Darbuotei dirva neapsakomai didi.

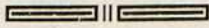
* * *

Muzikas A. Vaičiūnas rašo apie liūdną dailės stovį Lietuvoje. Ne tas, kaip buvę pirma karo dailės žvilgsniu. Visai nesistebime. Penkių metų nenormalis gyvenimas, karo audros, vargai ir kančios turėjo palikti pėdsaką. Praeis kiek laiko ir vėl atitoks tautos senoji dvasia. Daina vėl aidu virpės Lietuvos padangėje.

* * *

Kalbėtojas Al. M. Račkus, sakydamas kalbą L. Vyčių 4-tos kp. (Chicagoje) vakare, įrengtame balandžio 25 d. paminėti Vyčių Dieną, pasakė, kad Vyčiai išnyksią. Vie-

nas asmuo taip ramiai atsikvėpė, tarsi didžiausį akmenį nuritęs nuo krūtinės. Nėra dyvų, juk žmonių, kurie Vyčius primanę girdytų vandens šaukšte yra, buvo ir bus. Kitų nemaža energijos pādėta, pinigų išleista bekovojant prieš Vyčius. Tik lauk dabar žmogus kada tie Vyčiai išnyks.

Po Karo.

(Išėivijos vaizdas).

Apie šešis metus buvome atitverti nuo Tėvynės. Susirūpinę dėmėjomės į jos padėjimą karo metu, kada naktimis pašvastės švietė jos dangų, ugnis, kulipkos ir kardai naikino gyvybę ir turtus.

Uzsibaigė karas. Didžioji siena, atitvėrianti mus nuo Tėvynės, ėmė irti. Vėl atsidarė durys ir išėiviai pradėjo įsiklausyti balso iš Tėvynės. Visų širdys nujautė, kad per tuos šešis metus daug nepaprastų dalykų įvyko, daug skaudžių nelaimių buvo.

Kone kasdien per šituos pereitus metus tekdavo matyti griaudinantį vaizdą. Va, jis ar ji gavo iš tėvynės laišką. Rašo: triobos buvo išgriautos, gyvulius buvo atėmę, brolis ir sesuo buvo išbėgę į rusus, grįžo be sveikatos. Joną užmušė karo lauke. Tėvas treči metai ilsisi kapuose! Likę gyvi esame sveiki ir taisome sugriautas triobas ir vėl kuriamės gyventi”.

Liūdėsiu užtvino išėivių veidai, ašaros plauja akis, ir širdys verkia artymiausių asmenų.

O, baisus yra karas ir jo visos pasekmės!

M.

Viešpaties Angelas.

Kankintinio Lūpose.

Kuomet Anglijoje viešpatavo Elžbieta, ji labai neapkentė tų, kurie išpažino katalikų tikėjimą. Ji viešai baudė, net gi kankino mirčia tikinčiuosius. Jos viešpatavimo lai-

ke daug buvo kankintinių, kurie žuvo. Prie kankintinių skaitliaus taip gi priklauso ir Jonas Post iš Peretho, Kumberlando apskričio.

Jis buvo pagarsėjęs Dievo Motinos garbintojas. Mirdamas, kaip kankintinis, jis tai viešai darodė Bažnyčios priešams. Ir, kuomet pribuvo prie kartuvių vietos, jis atsiklaupė ant pirmutinio laipto ir balsiai atkalbėjo “Viešpaties Angelą”: “Viešpaties Angelas apreiškė Marijai ir pradėjo iš Šventosios Dvasios. Sveika Marija’ ir tt.

Paskui užlipo ant antro laipto ir vėl atsiklaupė ir meldėsi: “Štai aš Viešpaties tarnaitė: teesie man tavo žodžiu”. Ir atkalbėjo antrąjį “Sveika Marija” ir tt.

Pagalios užlipo ant trečio ir paskutinio kartuvių laipto ir klūpodamas meldėsi: “Ir žodis tapo Kūnu ir gyveno tarpu mūsų” ir atkalbėjo trečiąjį “Sveika Marija” ir tt.

Ir taip jis atidavė savę budeliui, idant, kaip kankintinis numirti už katalikų tikėjimą ir už katalikų garbę del Marijos, Dievo Motinos.

Mes visi esame nuteisti miriop. Kas dieną artinamės trimis laiptais arčiau mirties: rytą, pusdienį ir vakarą. Tai gi, darome beveik taip-pat, kaip tik-ką paminėtasis anglų kankintinis.

Yra tai krikščioniška dievobaimingai atkalbėti “Viešpaties Angelą” ties kiekvienu laiptu iš tų trijų t. y. ryte, pusdieny ir vakare.

T.

Tolimam Tėvo Kapui.

Toli tėvo kapas, bet aš stoviu prie jo ir matau jį. Treči metai tėvas po žeme... Jau balto smėlio ir smulkių žvyrų kapą kraštaitis apaugo žolė, sudėti akmenėliai parudo nuo saulės ir lietaus.

Jau treči metai ilsis po žeme, o mano tik dar sužinota. Va, šis mažas, smulkutis laiškas atnešė tą žinią. Mirė! Virpančios lūpos nestengia tarti: Amžiną atilsį duok, Viešpatie, tėvo vėlei! Visos pajautos renkasi krūvon. Visos smulkmenos ir kasdie-

niniai reikalai, sugerianti dėmę, tarsi dūmas išnyksta. Atsiskleidžia seni takai, kur vaikščiota, kur būta...

Žiemos vakarą visa šeimyna susirinkus grįčioje. Vyrai suka pančius, drožinėja klumpes, moterys verpia, piemenėliai plunksnas plėšo. Visi pasinėrę mistingoje tyloje klauso tėvo pasakų. Susirietęs prie šono, tūniu akis įbėdęs į jo veidą, dėmiai sekdamas pasakojimo. Koks gilus tas veidas, kaip rami jo išvaizda...

Dirva banguoja rugių vilnimis. Einu vedinas tėvo. Jo tvirtas delnas laiko mano ranką. Patenkintu žvilgsniu apžiūrinėja javus ir prašo Dievo skalsios brandos.

Matau, kaip su šypsna jis žiūro, kada imu mėginti naują darbą. Jis parodo, pataiso, nustato jei nemoku, jei ne taip žengiu, kaip reikia. Visur matau ir jaučiu jo rūpestingą ranką, ištiestą padėti, patarnauti.

Dar jis miręs!...

Stoviu prie kapo ir žiūriu į jį...

Viešpatie, suteik amžiną ramybę tėvo vėlei!

M.

Laiškas iš Argentinos.

(V. Rūkštaliui, *Liet. Vyčių Sekret.*,
Valparaiso, Ind.).

Turiu už garbę pranešti Tamistai, kad gavau Tamistos laišką ir Lietuvos Vyčių konstituciją. Nuoširdžiai ačiū už prirašymą manes į prakilnios Lietuvos Vyčių organizacijos narių skaičių.

Labai gaila, kad likimas neleidžia drauge gyventi su Suvienytų Valstijų lietuvių katalikų jaunuomene...

Lietuvių skaičiaus Argentinoj negalima žinoti, bet, spėjama, yra apie 3—4 tūkstančiai. Berisso'je skaitoma apie 200; daugumoje nevedę. Bet... su širdies skausmu reikia pasakyti, kad Lietuva nesidžiaugs sulaukus jų iš Argentinos, išskiriant vos mažą dalelę.

Suvažiavus čia visiems bemoksliams darbininkams ir nesant kas parodytų kelią į tikrąją apšvietą, o tuo tarpu kaž-kaip išsiplatinus visokiems "Keleiviams", "Laisvėms", "Šakėms" ir panašioms šlamštams, Argentinos lietuvis šiandien nesukalbamas tvarinys; niekina ir keikia viską, kas lietuviui yra prakilnu, dora ir šventa!...

Taip dalykams stovint, atsirado vienas, kitas lietuvis Buenos-Aires ir Berisso'je ir susitarė paskelbti visokiems tvirkintojams kovą. 1917 metais sudarė Lietuvių Katalikų Apšvietos Draugiją "Aušrą" ir išleido vieną numerį laikraštėlio "Žvaigždutė". Bet pasirodė, kad viskas pervėlai pradėta. Be to esant "Aušros" organizatoriams bemoksliams, darbo žmonėms, ir neturint laiko tuomi kaip reikiant užsiimti, "Aušros" organizacija nepasiekė savo tikslo. Šiandien Buenos-Aires "Aušros" centras turi vos kelius narius ir Berisso 1-mas skyrius vos kelioliką narių.

1918 met. atvažiavus į Argentiną gerb. kun. J. Švagždžiui, liko suorganizuota Tautos Fondo 131 skyrius Berisso'je ir 134 skyrius Buenos-Aires'e. Berisso T. F. skyrius ligšiol įstengė surinkti 300 dolerių, bet neprisidedant naujiems nariams, skyrius eina silpnyn. Senieji jau pavargo, nes kai-kurie gana gausiai aukavo. Buenos-Aires skyrius dar nei 100 dolerių neįstengė sudėti.

Tai tiek, trumpai, apie Argentinos lietuvius.

Prieš kelius metus retkarčiais gaudavau pasiskaityti "Vyti". Pereitus ištisus metus jį skaičiau. Lietuvos Vyčių organizacijos siekiai iškarto man patiko, bet prisirašymą atidėliočiau, manydamas pats į Suvienytas Valstijas nuvažiuoti, bet kas kartas vis siauriau durims užsidarant į tą išgirtą laisvės šalį, matydamas, kad negaliu ten pakliūti, šiemet galutinai nutariau prisirašyti prie organizacijos — Lietuvos Vyčių.

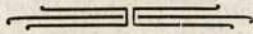
Toli gyvendamas nuo Lietuvos Vyčių ir ilgėdamas nors nepažįstamų bendraminčių, drįstu Tamistos prašyti, kad nors retkarčiais man šį-tą parašytumėt. Gal atsirastų ir daugiau iš Vyčių, kurie mane laisvais aplankytų... Su kai-kuriais gal teks susitikti brangioje Tėvynėje Lietuvoj.

Siunčiu nuoširdžiausius linkėjimus vi-
siems L. V. nariams!

Su gilia pagarba,
Pranas Makauskas,

4132 Rio Janeiro
Berisso, F. C. S.
Rep. Argentina.

Berisso, 12—III, 1920.

Juozas Rainis.

Į KARUŽĮ.

Kas ten prie baltų berželių
Taip maloniai bekankliuoja?
Kas rūtelių ten daržely
Džiaugsmo liūdėsiu dainuoja?..

Bernužėliai kareivėliai
Gano žirgus prie giružės —
Jų tat skamba kanklevėliai,
Aldi graudžios jų dainužės...

— Broliai! Karan visi jojam
Bočių šalį atvaduoti —
Ko gi liūdim, sielvartojam,
Ar mes mergos — aimanuoti!

Tat užtraukim gi dainele
Linksmą, šaunią, sutartinę...
Tegul skamba per girele
Aidas siekdamas gimtinę!

Lik sveika, mūs tėviškėle,
Išauginusi mus tvirtus!
Mūs senute bakūžėle,
Tu pakrypus ir pavirtus...

Gentys, giminės, kaimynai
Lenkiam galvas jums iš tolo:
Melsit jūs dievų šeimyną
Laimės dėliai mums iš Kovo...

Ramūs būkite, tėveliai!
Laukit viltimi tikrąja —
Jūs paguoda, jūs sūneliai
Puoš garbe jus nemariąja...

Meilios sesės ir brolučiai
Nesigraudinkit — nereikia!

Mes sugrįšime sveikučiai!
Vėl bus, kas draug dirba, veikia...

Jūs, mūs mylimos mergelės
Būkit linksmos, neraudokit!
Teneblanksta jūs veidelis —
Lūkesčiu neašarokit!

Jei nežūsime, tat pagrįšim,
Brangias dovanas parnešim,
Aukso žiedus pamainysim,
Jei širdys' jūs meilę rasim...

— Op, ant žirgo!... Į karužį!... —
Vadas riktelia šaunusis
— Bus dainuot! Mūšyj, brolužiai,
Laukia darbas prakilnusis!...

Kas ten žaliąją girele
Sujaudino toks ūzimas?..
Ten tat baigia dar dainele
Žirgatrampa ir žvengimas.

20-V-19 Petigorsk

(Iš "Kar. Kalendorius")

Dvasios pajėga pridera nuo minčių sudarymo.
Ne kiekvienam žinoma, kaip daug dvasios energijos
eikvoja žmogus, kuris nė valandėlės negali apsisto-
ti minčia ant vieno daikto. Daugelio žmonių min-
čių išblaškymas pridera nuo neatydaus skaitymo.
Tokie žmonės ne tam skaito, kad naudą iš to turė-
ti, bet ot taip sau, kad tik laiką praleisti; skaito
be jokio pasirinkimo ir tokiuo būdu išdirba savyje
užmiršimo ir išblaškymo ydą.

*

Baimė — tai dvasios liga, kuria serga ypač
turtuoliai.

*

Niekuomet nesiimk to, ko neišgali. Tuomet tai
ne tik nepažinsi rūpeščių, bet ir visuomet būsi svei-
kas ir medžiagiškai gerai aprūpintas.

*

Svarbus dalykas vaikų auklėjime yra knygų
skaitymas. Pasakų pasaulis su tuščiu ieškojimu
pinigų ir turtų tik klaidina supratimą apie gyveni-
mą ir gadina vaiko būdą.

*

Kaip girtuokliavimas ir morfinizmas užnuodi-
ja kūną, taip prisirišimas groti (lošti) užnuodi-
ja sielą. Prisirišimas groti — didelis piktas. Tai pri-
sirišimas, kurs naikina ir energišiausį būdą. Tai
prisirišimas, kurs naikina visa, kas žmoguje yra
gera! Tai prisirišimas, kurs daro širdį kietą, iš-
plėšia sielą, pritrenkia jausmus ir veda nelaimėn!

— Iš Centro Raštinės. —

Delei mokesčių.

Prisilaikant organizacijos įstatų kas link kuopų mokesčių, tai po trijų mėnesių neužsimokėjusias kuopas spenduojame. Mūsų organizacijoje mokesčių tvarka yra sekanti: nariai užsimoka į kuopą nemažiau kaip už pusę metų arba už metus \$2.00. Kuopa surinkus iš visų narių mokestis už pusę metų po \$1.00 arba už metus po \$2.00 ir prisiunčia į Centrą. Čekius rašo Centro Izdininko vardu, o siunčia Centro Raštininkui.

Sulyg Seimų nutarimų, tai kuopos privalo siųsti mokesčius nuo nario nemažiau kaip už pusę metų ir siųsti į Centrą iš kalno už pusę metų, būtent, sausio mėnesyje už pirmą pusmetį ir liepos mėnesyje už antrą pusmetį. Didelėms kuopoms vargu iš visu narių surinkti mokestis sausio mėnesyje ir perduoti Centru. Už tad tūlos kuopos užsimokėti sausio mėnesyje ir nebesuspėja, tečiau užsimoka vasario bei kovo mėnesiuose. Bet jau ketvirtas mėnuo eina, o dar yra kuopų neatsilyginusių už šį pusmetį. Tad primename nelaukiant paraginimų atsilyginti. Nes užvilkinas mokesčių neša organizacijai nuostolius. Štai kuopa turėdama kokį šimtą narių buvo užsimokėjusi ligi Naujų Metų už visus narius. Dabar nors jau eina ketvirtas mėnuo, kaip kuopa yra skolinga, tečiau organą visiems nariams siunčiame. O kuomet kuopa prisiunčia mokestis, tai paaiškėja, kad keliolika narių buvo išbrauktų, kuriems veltui siuntėme organą. Kuopos privalo pranešti Centru, kuriems nariams sulaikyti organą, nes mes remiamės kuopų atsakomybe.

Čia primename apie mokesčius 7-tai, 22-tai, 24-tai ir 37-tai kuopoms, nes jos daug atsilikę.

7-tame "Vyčio" num. išspausdinome finansų atskaitą už kovo mėnesį; ji buvo stambi ir įdomi. Pačios kuopos mato, kiek kuri kuopa moka. 25-ta kuopa mokesčių kovo mėnesyje prisiuntė net \$219.70. Šia-

me mėnesyje spausdiname naujų narių surašą. Jų didžiama prisirašę sausio, vasario ir kovo mėnesiuose. Kai-kurių kuopų pažymėti nariai prisirašiusieji po 7-tojo Seimo ligi 1-mos balandžio.

Meldžiame dėmėtis kuopų valdyboms, kad priimant naujus narius reikia išpildyti jų aplikacijos ir prisiūsti Centro Raštininkui. Bet jei narys persikelia iš kitos kuopos, tokio nario nereikia išpildyti aplikaciją. Žodžiu sakant, aplikacijas nariai išpildo tik prisirašydami, o ne persikeldami. Jei narys persikėlė iš kuopos į kuopą — praneškite Centru.

Centro pirm. Dr. J. Bielskis jau sugrįžo iš Lietuvos, tai naujoms kuopoms ir toms, kurios reikalavo, prisiūsime čarterius.

NAUJI NARIAI, PRISIRAŠĘ PRIE LIETUVOS VYČIŲ ORGANIZACIJOS IR UŽREGISTRUOTI CENTRE PO 7-tojo SEIMO.

Tąsa iš numerių 12 (90), 1 (74).

Prie Centro.

5 (230) Pranas Makauskas (iš Berisso, Argentina).

Prie 1-mos kp. Montello, Mass.

1 (231) Julė Šiukevičiūtė, 2 (232) Al. Marcinkevičius, 3 (233) Zofija Marcinkevičiūtė, 4 (234) Julė Jucevonis, 5 (235) Adelė Jermalavičiūtė, 6 (236) Vincas Adomaitis, 7 (237) Juozas Valaitis, 8 (238) Mykolas Mazgelis, 9 (239) Marijona Rozenaitė, 10 (240) Antanas Pudokas, 11 (241) Kaz. Petrauskis, 12 (242) Al. Marcinkevičius, 13 (243) Julė Monikaitė, 14 (244) Juozas Tamonis, 15 (245) Rafolas Juška.

Prie 3-čios kp. Philadelphia, Pa.

14 (246) Juozas Maršalas, 15 (247) Povilas Bundonis, 16 (248) Ignas Imbrasas, 17 (250) Ona Balčiūnienė, 18 (250) Ona Gudavičiūtė, 19 (251) St. Trapkiūtė.

Prie 4-tos kp. Chicago, Ill.

2 (252) Kost. Apulskaitė, 3 (253) Marė Freitikiūtė, 4 (254) Pranas Jančius, 5 (255) Justinas Kudirka, 6 (256) Petras Mockus, 7 (257) Ona Vieselgiūtė, 8 (258) Pranė Jakaitė.

Prie 5-tos kp. Chicago, Ill.

1 (259) Pranas Andriuskevičius, 2 (260) Kastas Žilinskas, 3 (261) Teklė Šlajūtė, 4 (262) Ona Am-

brožiūtė, 5 (263) Monika Ambrožiūtė, 6 (264) Jurgis Vinauskas, 7 (265) Ona R. Paliuliūtė.

Prie 6-tos kp. Hartford, Conn.

7 (266) Jurgis Maženis, 8 (267) Juozas Kilmonis, 9 (268) Marcelė Nonarčiūtė, 10 (269) Jurgis Levulis.

Prie 8-tos kp. Roseland, Ill.

1 (270) Juozas Zabela, 2 (271) K. Zabelaitė, (Jakutienė), 3 (272) Tamošius Karašauskas, 4 (273) J. Skulton, 7 (276) Ona Susniūtė, 8 (277) St. Rimkiūtė, 9 (278) B. Liutkevičius, 10 (279) J. Astrauskas.

Prie 9-tos kp. N. S. Pittsburgh, Pa.

1 (280) Jonas Novakas, 2 (281) Juozas Vaitkus, 3 (282) Jonas Busilas.

Prie 10-tos kp. Athol, Mass.

1 (283) Ona Urbonaitė, 2 (284) Antanina Lauckaitė.

Prie 11-tos kp. Homestead, Pa.

1 (285) Antanas Bukauskas, 2 (286) Ona Amšejūtė, 3 (287) Ona Dimšiuūtė, 4 (288) Pranas Šulskis.

Prie 13-tos kp. Chicago, Ill.

8 (289) Rozalija Valkuckaitė, 9 (290) A. Brazauskaitė, 10 (291) Alena Paletkaitė.

Prie 14-tos kp. Cicero, Ill.

1 (292) Juozas L. Rimkus, 2 (293) Marė Norkutaitė.

Prie 16-tos kp. Chicago, Ill.

4 (294) Alena Bagdoniūtė, 5 (295) Magdė Kaziūnaitė, 6 (296) V. Vyšniauskas, 7 (297) St. Silveniuūtė, 8 (298) Juzė Silveniuūtė, 9 (299) Jurgis Klikūnas.

Prie 17-tos kp. So. Boston, Mass.

13 (300) Jonas Markūnas, 14 (301) Simonas Saulėnis.

Prie 18-tos kp. Cambridge, Mass.

4 (302) Anelė Služiūtė, 5 (303) Jonas Kalinauskas, 6 (304) Jonas A. Rakietis, 7 (305) Bronė Girdvainiūtė.

Prie 19tos kp. Baltimore, Md.

1 (306) Vincas Juškėlis, 2 (307) Anastazija Bajoriūtė, 3 (308) Magdė Pangoniūtė, 4 (309) Jonas Adomaitis, 5 (310) Emilija Matusevičiūtė, 6 (311) L. Adzgauskaitė, 7 (312) Vincas Velšis, 8 (313) Ona Miliauskiūtė, 9 (314) Veronika Mickeliūnaitė, 10 (315) M. Žilinskas, 11 (316) Jonas Žilinskas, 12 (317) Margarieta Naujalaitė, 13 (318) L. Šataitis, 14 (319) Al. Rubashesky, 15 (320) Albina Adzgauskaitė, 16 (321) Alena Feleckiūtė, 17

(322) V. Bernotas, 18 (323) Juozas Černiauskas, 19 (324) Ona Maceikiūtė, 20 (325) Ona Laukevičiūtė, 21 (326) Knst. Grinevičiūtė, 22 (327) Ona Klišiūtė, 23 (328) Lilė Naujaliūtė, 24 (329) Antanas Maceikas, 25 (330) Pranė Kimauskiūtė, 26 (331) Antanas Macevičius, 27 (332) J. Gabrilevičius, 28 (333) K. J. Levanavičius, 29 (334) Emilija Guzauskiūtė, 30 (335) Petras Jovaiša, 31 (336) V. Puodžiūniūtė, 32 (337) Kaz. Čepauskas, 33 (338) Emilija Žilinskiūtė, 34 (339) Antanas Žilinskas.

Prie 20-tos kp. Nashua, N. H.

8 (340) Marcelė Baranauskiūtė, 9 (341) Ciprijonas Urbonas, 10 (342) D. Jokelis, 11 (343) Kazys Tamulis, 12 (344) Anelė Uzdaviniūtė, 13 (345) Ona Gumbravičiūtė, 14 (346) Ona Tamulevičiūtė, 15 (347) Andrius Kasparas, 16 (348) Vladas Šimkus, 17 (348) Juozas Morciunonis.

Prie 24-tos kp. Chicago, Ill.

1 (349) Petronėlė Laurinskaitė, 2 (350) Jonas Pariauka, 3 (351) Petronėlė Rubinaičiūtė, 4 (352) Al. Mickevičia, 5 (353) Jurgis Lapinskas.

Prie 25-tos kp. Cleveland, Ohio.

21 (354) Kasparas Jonaitis, 22 (355) Andrius Butkus, 23 (356) Jokimas Želaniokas, 24 (357) Kaz. Masionis, 25 (358) B. Rakauskas.

Prie 26-tos kp. Worcester, Mass.

1 (359) Jonas Šiugzdinis, 2 (360) Izidorius Čėsna, 3 (361) Juozas Čiūnis, 4 (362) Mykolas Valunkonis, 5 (363) Marė Grinevičiūtė, 6 (364) Magdė Jankauskiūtė, 7 (365) Antosė B. Kibiriūtė, 8 (366) Antanas Aliukas, 9 (367) Ignotas Jukšta, 10 (368) Jonas Šapauskas, 11 (369) Zigmās Kaulakis, 12 (370) Petras Karablis, 13 (371) Kaz. Šavėnis, 14 (372) Motiejus Čirvinskas, 15 (373) A. J. Valinskas, 16 (374) Emilija Baniūtė, 17 (375) Jonas Žiūrys, 18 (376) Jonas Langis, 19 (377) Stasys Budraitis, 20 (378) Veronika Karpavičiūtė, 21 (379) Antanas Kazlauskas, 22 (380) Ona Dručiūtė, 23 (381) Kun. Longinas Kavaliauskas, 24 (382) R. Benlauskas.

Prie 27-tos kp. Norwood, Mass.

3 (383) Aleksandra Benuskevičius.

Prie 28-tos kp. Spring Valley, Ill.

2 (384) Teop. Kamarauskaitė, 3 (385) Emilija Mikutavičiūtė, 4 (386) F. Evanauskas.

Prie 29-tos kp. Newark, N. J.

6 (387) Pranas Mockus, 7 (388) Juozas Turutis, 8 (389) Morta Bobiniūtė, 9 (390) Magdė Ramauskiūtė.

Prie 32-ros kp. Kingston, Pa.

1 (391) Leonardas Pekūnas.

Prie 35-tos kp. West Pullman, Ill.

1 (392) Zigmās Gedvilas, 2 (393) Petras Ma-

sidauskas, 3 (394) Vincas Kuliečius, 4 (395) Agota Skigaitė. 5 (396) Ona Ališauskaitė, 6 (397) Povilas Šimutis.

Prie 38-tos kp. Kenosha, Wis.

17 (398) Jonas Armonas, 18 (399) Elžbieta Dukteniūtė, 19 (400) Jonas Karpaviče, 20 (401) Vinc. Varanavičia, 21 (402) Katrina Kavaliauskaitė.

Prie 40-tos kp. East St. Louis, Ill.

1 (403) Dom. Brazauskas, 2 (404) Antanas Aleksiūnas, 3 (405) Petras Bartkus, 4 (406) Antanas Pocius.

Prie 43-čios kp. Grand Rapids, Mich.

1 (407) Juozas Rimkūnas, 2 (408) Veronika Strakauskaitė, 3 (409) Magdalena Jankiūtė, 4 (410) Karolis Grubliauskas, 5 (411) Juozas Žemaitis, 6 (412) Vincas Arzuoliukas.

Prie 44-tos kp. Brooklyn, N. Y.

1 (413) Juozas Vaškevičius.

Prie 47-tos kp. Waukegan, Ill.

1 (414) Viktė Zupkiūtė, 2 (415) Katrė Vitkiūtė, 3 (416) Adomas Kadlionis, 4 (417) Jurgis Kapočius.

Prie 48-tos kp. Springfield, Ill.

1 (418) Petras Sabeckas, 2 (419) Marė S. Būdytienė, 3 (420) Lada Miller, 4 (421) Antanas Giraitis, 5 (422) Juozas Kučkailis, 6 (423) Antanas Jagminas.

Pastaba: 48-tos kp. prisirašę devyni nariai balandžio 5-tą dieną bus paskelbti vėliau.

Prie 51-mos kp. Sheboygan, Wis..

2 (424) Adelė Salvaičiūtė, 3 (425) Jurgis Biša, 4 (426) Adomas Kupraitis, 5 (427) Antanina Pačevičiūtė, 6 (428) Margareta Maskevičiūtė, 7 (429) Anastazija Sesinskiūtė.

Prie 55-tos kp. Indiana Harbor, Ind.

11 (430) Vladas Ruibis, 12 (431) Jonas Jaškis, 13 (432) Vl. Klapatauskas.

Prie 60-tos kp. Kewanee, Ill.

4 (433) Ona Piliponienė, 5 (434) Jonas Rimkus, 6 (435) Kazys Sakalauskas.

Prie 61-mos kp. Paterson, N. J.

5 (436) Klimas Saurusaitis.

Prie 68-tos kp. Wanamie, Pa.

9 (437) Agota Šukviečiūtė, 10 (438) Juozas Stankevičius, 11 (439) Marė Ulevičiūtė.

Prie 78-tos kp. Lawrence, Mass.

1 (440) Julius Antanavičius, 2 (441) Viktoras Juzėnas, 3 (442) Motiejus Pauliukaitis.

Prie 79-tos kp. Detroit, Mich.

1 (443) Feliksas Stankevičia, 2 (444) Alena Bundžiūtė, 3 (445) Leonas Stigmonas, 4 (446) Juozas Judickas, 5 (447) Antanas Duda, 6 (448) Kaz. Sankus, 7 (449) Adolfas Šelukas, 8 (450) Jonas Šaltis, 9 (451) Jonas Kaušis, 10 (452) Marijona Sarkiūtė, 11 (453) Jonas Valiukas, 12 (454) Vincas Stankevičia, 13 (455) Julius Grigaliauskas, 14 (456) Juozas Barodas, 15 (457) Alena Šermeniuūtė, 16 (458) Petras Andrijauskas.

Prie 80-tos kp. St. Louis, Mo.

11 (459) Ona Gadeikaitė, 12 (450) Ona Alkevičiūtė, 13 (461) Pranas Šimokaitis, 14 (462) Vincas Kazlauskas, 16 (463) Vladas Kaziukaitis, 16 (464) Alena Ladišiūtė.

Prie 82-ros kp. Gary, Ind.

7 (465) Juozas Turleckis, 8 (466) Zofija Klimauskaitė, 9 (467) Mykolas Aleliūnas, 10 (468) Jonas Labauskas, 11 (469) Feliksas Žaviša.

Prie 83-čios kp. Rockford, Ill.

1 (470) Kaz. Kazanskis, 2 (471) Matilda Morkaitė, 3 (472) Agota Paliuliūtė, 4 (473) Matilda Noreika, 5 (474) Marcelė Burlinskaitė, 6 (475) Grasilija Strigaitė, 7 (476) Viktoras Mandravickas.

Prie 85-tos kp. Westville, Ill.

1 (477) Jonas Melenis, 2 (478) Justina Karpavičiukė, 3 (479) Al. Vasiliauskas, 4 (480) Ona Melenaitė, 4 (481) Ona Vendelskaitė.

Prie 86-tos kp. Du Bois, Pa.

3 (482) Jurgis Babaikis, 4 (483) Marijona Andriliūniūtė, 5 (484) Katrė Česnauskaitė, 6 (485) Adomas Kartavičia, 7 (486) Angela Kazlauskaitė, 8 (487) Ona Markelioniūtė, 9 (488) Ona Strazdauskaitė, 10 (489) Matas Šalalė.

Prie 92-ros kp. Niagara Falls, N. Y.

1 (490) Alena Zelonis, 2 (491) Kazys Urbonas.

Prie 96-tos kp. Dayton, Ohio.

1 (492) Morta Muravskaitė, 2 (493) Ernestas Muravskas, 3 (494) Jonas Bartkus, 4 (495) Vincas Birbalas, 5 (496) Jonas Kinas, 6 (497) K. Karaliūtė, 7 (498) Tom. Muravskas.

Prie 97-tos kp. Akron, Ohio.

7 (499) Mykolas Karbelis, 8 (500) Magdė Apšėgaitė, 9 (501) Viktoras Darulis, 10 (502) A. Girdauskaitė, 11 (503) Julė Slavickaitė, 12 (504) Barbora Unzat.

Prie 100-tos kp. Amsterdam, N. Y.

29 (505) St. Puriūtė, 30 (506) Marijona Kisieliuūtė, 31 (507) Marijona Barkevičiūtė.

NAUJOS KUOPOS:

101-ma kp. Plymouth, Pa.

1 (508) Rožė Burduliūtė, 2 (509) Jurgis Burdulis, 3 (510) W. B. Newell, 4 (511) Marė Bukle-riūtė, 5 (512) Kazys Edunka, 6 (513) Marė Kable-kiūtė, 7 (514) Agota Legužė, 8 (515) Juozas Ma-talio, 9 (516) Vincas Matalio, 10 (517) Ona Sorokaitė, 11 (518) Kazys Stadulis, 12 (519) Juozas Stadulis, 13 (520) Juozas Pateliūnas, 14 (521) Juo-zas Perlis, 15 (522) Juozas Pilipavičius, 16 (523) Jonas Urbonavičius, 17 (524) Antanas Urbanavi-čius.

102-ra kp. Detroit, Mich.

1 (525) Mikalina Balniūtė, 2 (526) Ona Bal-niūtė, 3 (527) Marijona Balniūtė, 4 (528) Ona Va-liškiūtė, 5 (529) Fl. Vališkiūtė, 6 (530) Antanas Ka-čiulis, 7 (531) Mykolas Simanavičia, 8 (532) Kris-tina Tamošiūniūtė, 9 (533) Regina Mickeliūtė, 10 (534) Pranas Kačiulis, 11 (535) Vincas Varkala, 12 (536) Kazys Gedvilas.

V. Rūkštalis.

Centro Raštin.

Pastaba: Pirmomis skaitlinėmis žymime, kiek po 7-tojo Seimo narių prisirašė prie kuopos, o skai-tlinės tarpe skliautelių žymi, kiek viso po 7-tojo Seimo prie organizacijos prisirašė naujų narių. Tad gi pirmos skaitlinės aiškina skaičių kuopos, o an-ros, tarpe skliautelių aiškina naujų narių skaičių Centre po Seimo.

C. Raštin.

Tautos Fondo Reikalai.

Atvykus Lietuvos Finansinės Misijos atstovui, Kun. J. Žiliui, susirinkime, laiky-tame 3 d. gruodžio, prieita prie išvados, kad, sekmingai Lietuvos Paskolą darant, reikia sulaikyti kitas visokias rinkliavas tūlam lai-kui, taigi ir T. F. nuo viešos agitacijos susi-laikė. Bet kad Lietuvos paskola eina labai iš palengvo, o šelpimo reikalai yra taip svar-būs, kad toliau jų atidėti negalima.

Atsidarius susinešimui su Tėvyne, pasi-pylė prašymai nuo visų kultūrą nešančių į-staigų, kaip va:

1. Kauno L. K. Moterų Dr-jos.
2. Saulės Švietimo Dr-jos.
3. Moksleivių Sušelpimo Dr-jos Šveicā-rijoje.

4. Ateitininkų Susišelpimo Fondo Kau-ne.

5. Kūdikėlio Jėzaus vaikams prieglau-dos Kaune.

6. Lietuvos Darbininkų Darbo Federa-cijos.

7. Vilniaus Našlaičių Šelpimo Komiteto. Ir daugelio kitų įstaigų.

Turint tokią daugybę prašymų, negalė-dami išpildyti nė vieno, priversti esame kreiptis į gerbiamąją visuomenę prašyda-mi sušelpiti Tautos Fondą savo aukomis.

Štai pargrįžęs iš Lietuvos gerb. Dr. J. J. Bielskis, nurodo, kad Lietuvoje labai daug ko trūksta, ypatingai daug našlaičių pašel-pos reikalauja. Taigi gerbiami T. F. sky-riai darban, nes Tėvyne ištiesus rankas šau-kiasi mūsų pagelbos. Atminkime Jos var-gus, ištieskime jai ranką paguodos. T. F. yra pašventęs šimtus tūkstančių politikos reikalams, kad pagalbėjus Lietuvai laisvę įgyti, padarykime tą ir kultūros šelpime. Taigi, amerikiečiai katalikai, darban. Tė-vynė laukia mūs!

K. J. Krušinskas, T. F. Sekr.,
456 Grand St., Brooklyn, N. Y.

MOKYKLOJE.

Mokytojas (vaikui). Pasakyk man, Jonai, jeigu vienas arklys suėstų 20 bušelių avižų į dieną, kiek reikėtų avižų 100 arklių?

Mokinis. Vienas arklys, ponas mokytojau, ne-gali suėsti į dieną 20 bušelių avižų.

Mokytojas. Kvailį, tai yra tik hipoteza.

Mokinis. Atsiprašau pono mokytojaus, tai tik ta hipoteza gali suėsti, o ne arklys.

Iš "Perkūno".

Kas Jaunimo Veikiama.

CLEVELAND, OHIO.

Sukaktuvių vakaras.

Balandžio 18 d. L. Vyčių 25-ta kuopa minėjo 5-kių metų sukaktuves kuopos gyvavimo. Programas buvo įrengtas tinkamai. Buvo pakviesta žinoma solistė Vytė poni Ona Pocienė iš Chicagos. Pirmą toki dainininkė mūsų kolonijoje dainavo.

Daugiau turinio programe buvo: kalbėjo V. A. Greičius apie L. Vyčių 25-tos kp. nuveiktus darbus penkių metų bėgyje. Vyčiai labai gyvai vaizdino "Į Lasvę Žengiant" — dviejų aktų dramą. Ryškių gabumų parodė M. Vaizbūniūtė, J. Skripkauskaitė, A. F. Stankus, A. Sadauskas. Mažesnės rolės taip-pat buvo gerai atliktos.

Po vaidinimui Gerb. Kun. V. Vilkutaitis vaizdžiai nupiešė Clevelando istoriją. Kalba buvo įdomi ir visiems patiko.

L. Vyčių choras dainavo porą puikių dainų.

Poni Ona Pocienė: "Naktis", "Lone I have won you". Malonus dainavimas visiems labai patiko, Priversta buvo dar dainuoti keletą dainų. Vytė L. Matulaitė įteikė gėlių bukieta.

Dainavo vietinė gabi solistė poni S. Greičienė. Žavėtinai išėjo "Meilės Valcas", tada publika da vieną dainą ištraukė. Vytė M. Vaizbūniūtė ir jai įteikė gėlių bukieta. Tarpuose Vytė O. Palubinskiūtė deklamavo "Lietuvos Vėliava" (iš "Vyčio"), Pr. Urbšaitis — "Vyčių Dvasia" ir "Merginų Daina", Paskutinės eilės įjuokino publika. Antru atvėju poni Pocienė dainavo "Vai močiute mano", "Leiskit į Tėvynę" ir "Chanson Provencale". Šiuo sykiu da labiau publikos dėmę patraukė. Garsiais aplodismentais buvo priversta dainuoti ir da dainavo keletą puikių dainelių.

Užbaigoje Vyčių choras dainavo "Kur Bėga Šešupė", "Vienas žodis ne šneka".

Lietuvos Himną dainavo pritariant benui.

Programas visiems patiko. Publika buvo gausi, kas parodo, kad Vyčiams simpatizuoja, nes ir Vyčiai daugiausia darbuojasi del visų lietuvių gerovės. Daug L. Vyčių 25 kp. yra pasidarbavusi penkeriais metais išpildydama Dr-joms bei kuopoms puikius programas. Taip-gi prie Tautos Fondo, L. Raud. Kryžiaus ir kitokių prakilnesnių reikalų Vyčiai dirbo ir nepaliaus darbuotis, nes prie šių darbų juos veda jų obalsiai. Lai gyvuoja Vyčiai.

Š-s.

CHICAGO, ILL.

Iš L. Vyčių Chicagos Apskričio Susirinkimo.

Pastarasis susirinkimas įvyko balandžio 18 d., šv. Antano par. svetainėje, Cicero, Ill. Atstovai buvo iš 4-tos, 5-tos, 14-tos, 16-tos, 35-tos ir 36-tos kuopų; nebuvo iš 8-tos, 13-tos ir 24-tos kuopų, neskaitant 82-ros Gary, Ind., 84-tos Chicago Heights, Ill. ir 22-ros Melrose Park, Ill., kurios priklauso į Apskritį, tačiau del tolumo ne visuomet gali atsiųsti atstovų.

Susirinkimas pradėta malda lygiai 3-čią valandą po pietų. Čia antra didelė silpnybė. Buvo nutarta ir pagarsinta 2 val., o pradėta visa valanda vėliau. Nereikia nė kalbėti, kaip nesmagu yra tiems, kurie laikydamies punktualumo, atvažiuoja laiku. Na, pamėginkime galų gale iš tos silpnybės iškilti. Padarykime tą su sekamuoju susirinkimu, nes tokio nepunktualumo tik čia pas mus da apsi-reiškia.

Skaityta trijų paskutinių susirinkimų protokolai.

Pernykščių metų Apskričio raštininkė, O. Deivikaitė, pridavė raportą metinio veikimo. Išskaičius, priimta rankų plojimu.

M. Zujus paskaito galutinai suvestą raportą iš užgavėnių dieną, vasario 17 d.; rengto pasilinksinimo vakaro. Raportas priimta.

Išklausyta raporto iš L. Vyčių Chicagos Apskričio choro koncerto rengto Verbų dienoje, kovo 28-tą dieną. Skaitė choro raštininkė Z. Mastauskaitė. Vėliau plačiai kalbėta apie choro priklausomybę nuo Apskričio. Kadangi choras turi savus įstatus ir veikia nepriklausomai nuo Apskričio, tad likosi nutarta, kad Apskritis negali skaityti savo pareigą chorą remti, kurio veikimo negali kontroliuoti nė atsakomybės imti. Nuo šiol choro veikimą rems tik iš užjautimo jo prakilniame tikslu.

Vyčių dienos paminėjimui vakaro rengimo komisija pranešė, kad ruošiamasi.

Ig. Sakalauskas, Apskričio pikninko rengimo komisijos narys, išduodamas komisijos darbuotės raportą, pranešė, kad įžangos tikietai ir apgarsinimai jau padaryta. Visa tai atnešęs kuopų atstovams išdalinti. Pikninko reikalai dėmiai tvarkomi.

Nutarta Apskričio vardu įrengti Justinui Kudirka koncertą. Justinas Kudirka važiuoja Italijon eiti augštų muzikos dailės mokslų. Būdamas Chicagoje uoliai dėjosi prie Vyčių veikimo ir savo talentingu balsu (tenoru) puošė koncertus ir

vakarus. Vyčiai dabar išleistuvėms rengia koncertą. Bus gegužės 23-čią dieną. Rengimo komisijon išrinkta: S. Šimulis, M. Zujus, Ig. K. Sakalauskas, A. Benaitis ir J. Vilimas. Kalbėta ir apie tolesnį užjautimą muzikos studento Justino Kudirkos būnant Italijoje. Nors nieko galutino nenutarta, tačiau neabejojama, kad Vyčiai teiks paramos, kiek jos galės, gabiems ir daug žadantiems tautai asmenims, kaip Justinas Kudirka, siekiant tikslo.

Metinio išvažiavimo reikalai pavesta aptarti Veikiančiajai Komisijai. Ji aprinks parankią dieną, vietą ir kitas smulkmenas aptars. Veikiančioji komisija, pagal Apskričio nutarimą, visus plenus išvažiavimo įrengimo turi paruošti sekančiam susirinkimui.

Skaitoma Sus-mo L. R. Kat. Chicagos Apskričio atsišaukimą į Vyčių Apskritį įrengti vaidinimą laike Sus-mo 35-jo Seimo, kuris bus Chicagoje birželio mėnesyje. Visas išlaidas tojo įrengimo imasi padengti Sus-mo Apskritis. Nutarta vaidinimą įrengti.

Komisija iš Dramatiško Skyriaus vedėjo J. Balsio, pirmininko A. Mureikos, rašt. P. Paliulio įgaliota nuskirti Apskričio vakarams dienas ir nusamdyti tinkamas svetaines.

Sekantis susirinkimas bus gegužės 16-tą dieną, šv. Jurgio par. svetainėje, 2 val po pietų.

Susirinkimas uždaroma malda.

Klaudyta įvairių pranešimų.

Buęs.

— 0 —
DETROIT, MICH.

L. Vyčių 79-ta kuopa balandžio 24-tą minėjo organizacijos dieną. Įrengtan vakaran bažnytinėje svetainėje susirinko gausus burs jaunimo. Pirm vakarienės šokta ir žaista. Per vakarienę vakaro vedėjas K. Tvardūnas kalbėti perstatė kun. F. Kemešį. Trumpa, rimta kalba gerb. kalbėtojas pažymėjo jaunimo reikšmę, apie Vyčius, jų idealus ir darbus. Kad mūsų gyvenime vis dar yra klaidintųjų ir krikdytojų visuomenės, tad ragino Vyčius dar rimčiau organizuotis, da uoliau dirbti. Užbaigęs kalbą, kalbėtojas apleido svetainę, nes iš kelionės buvo įvargęs.

Jonas Gruštas gražiai kalbėjo apie jaunimo idealus Pr. Gustaitis — apie vienybę ir jos svarbą. St. Cibulskis pažymėjo naudingą veikimą praeityje, linkėjo ateityje da daugiau darbuotis.

Sesučių Bukšaičių duetas, akompanuojant muz. A. Aleksui, išėjo taip gražiai, kad turėjo antru kartu dainuoti.

Kalbėjo St. Paurazas, kp. pirmininkas, apie organizaciją. A. Aleksis kalbėjo kokia kova iškovota spauda, kokia jos reikšmė gyvenime. Kol "socialistai" turėjo didelę spaudą, o katalikai snaudė, pirmieji visur laimėdavo. Ragino jaunimą remti spaudą ją platinant ir už ją agituojant.

Visas vakaro išpūdis puikus, tik per vakarienę, laike kalbų, kai kurie nerimtai elgėsi kalbėdami ir mėtydami kits-kitą vakarienės nutrupomis.

Vargo Žiedelis

PLYMOUTH, PA.

Balandžio 18-tą dieną L. Vyčių kuopa laikė susirinkimą savo rūmuose.

Išrinkta nauja valdyba. Pirmin. — J. Stadulis (115 Nathingham St.), vice-pirm. — J. Marčilionis, rašt. — M. Kalbikiūtė (118 Chestnut St.), fin. rašt. — V. Matilionis, izdo glob. — A. Urbonas.

Nors mūsų kuopa nedidelė, bet darbšti. Rengėme kelis gražius vakarus, o balandžio 28-tą vėl rengiame balių.

Gerų pasekmių jaunai kuopai!

Rašt.

— 0 —

NEWARK, N. J.

Balandžio 7 d. L. Vyčių 29-tos kuopos Benas laikė mėnesinį susirinkimą. Nutarta įrengti išvažiavimą birželio 20-tą dieną. Bus pajvairintas dainų ir muzikos programu, kurį išpildys L. Vyčių Benas ir choras. Taip gi buvo kalbėta, kaip sutraukti daugiau narių prie Beno. Beno lavintojas ir vedėjas pasakė, kad maža dar narių ir kad gali dėties nemokantieji vartoti muzikos instrumentų, kad tik turi noro ir palinkimo mokinties.

J. Šereika,

prot. rašt.

— 0 —

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių 36-tos kuopos 1919 m. darbuotė.

Vakarų savo naudai ir kitoms kuopoms įrengė sekančiai:

"Sibiro žvaigždė" sau ir 4-tai kuopai.

"Desenzano Mergelė" sau, 4-tai kuopai ir Darbininkų sąjungos kuopai.

"Grafas Kaimiečio Bernu" sau ir 4-tai kuopai.

Visi vakarai buvo pasekmingi.

Paminėjimui Vyčių Dienos įrengė vakarą.

Įrengė šeimynišką vakarą išmokėjimui choro lėšų, kuris gana puikiai pasisekė.

Kuopos choras įrengė bendrą koncertą su šv. Cecelijos choru.

Kuopos choras įrengė koncertą Melrose Parke ir pelną atidavė kuopai.

Įrengė vakarėlį pagerbimui parvažiavusių karvių. Vakarai buvo McKinley Park svetainėje, viešoje vietoje.

Šeimynišką išvažiavimą su 13-ta kuopa rengė Willow Springs miškuose.

Turime savo tennis court.

Kuopa pradėjo Vargonų Fondą del parapijos ir pradžiai sudėjo \$82.30.

Generolo Žukausko Kardui sudėjo \$17.50

Siuntė telegramą Washingtonan, kad valdininkai užtartų už Lietuvą.

Aukavo "Vyčio" Spaustuvei.

Siuntė į Lietuvos Vyčių Seimą delegatą.
Narių kuopa turi apie 40. 1919 metais kuopai
gryno pelno liko \$109.44.

A. Aušraitė, rašt.

— 0 —

SHEBOYGAN, WIS.

Antrą dieną Velykų L. V. 51 kuopa įrengė šeimišką vakarėlį.

Balandžio 12-tą d. kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Prisirašė penki nauji nariai. Į trumpą laiką mūs kuopa žymiai užaugo, kiekvieną susirinkimą prisirašo naujų narių. Už tai padėka priguli mūs gerb. pirmininkui St. Reklaičiui. Dabar rengiamės prie vakaro, kurio pelnas bus mūs parapijos naudai.

Korespondentė.

— 0 —

CICERO, ILL.

Vaidino "Amerika Pirtyje".

L. Vyčių 14-ta kuopa ir vėl pasirodė puikiai scenoje. Tai buvo sekmadienyje, bal. 11 d., šv. Antano par. svet., kur vaidino "Amerika Pirtyje". Publika ir dabar pamatė, kad Vyčių kuopoje yra susispietusios gabiausios spėkos. Užtat ir šios kuopos statomi veikalai pilnai pavyksta.

Šie turėjo roles: Bekampio — Aleks. Krencius, Bekampienės — Ver. Zaleskaitė, Agotos (jų dukterės) — Pet. Tamoliūnaitė, (už vaidinimą gavo gėlių bukieta), Faibčiko (žydo) — Kl. Mikalauskas, Morkelio (žydo) — Juoz. Mockus, Vinco — Juoz. Kudirka, Antano — Aleks. Zakaras, Piršlio — Mot. Karkauskas, Piemenuko — Vaišnoras.

Režisieriumi buvo Mot. Karkauskas. Vakara vedė Bol. Lenartas.

Nors laiko mažai beliko, bet visgi po vaidinimui sekė šokiai.

Po gavėniai L. Vyčių 14-tos kuopos susirinkimai būna kiekvieną trečiadienio vakarą šv. Antano par. svetainėje.

Vytis.

— 0 —

HOMESTEAD, PA.

Lietuviai atidarys dirbtuvę.

Prieš tris ar keturis mėnesius Homestead'e susidarė lietuvių kompanija "Homestead Phonograph & Violin Mfg. Co."

Kompanija išdirbinės grojamas mašinas ir smuikas. Grojamų mašinų vardas bus "Blue Bird" (mėlynas paukštis). Kaip teko girdėti iš kompanijos narių, tai kompanija nusipirkus nuosavą namą dirbtuvei ir biznį įkorporavus \$20,000. Pradžio-

je gegužės pradės dirbti.

Kompaniją sudaro asmenys mylintieji Lietuvą. Visi yra L. D. S. 53 kuopos nariais, L. Vyčių 11-tos kuopos nariai, taip-pat ir kitų draugijų. Ateityje bendrovė mano keltis į Lietuvą.

Tad-gi linkėtina atsiekti tikslo ir pasisekimo.

Draugas.

— 0 —

CHICAGO, ILL.

Paminėjo Vyčių Dieną.

L. Vyčių 36-ta kuopa paminėjimui Vyčių Dienos balandžio 21-ą dieną McKinley parko svetainėje įrengė vakarą. Gražią kalbą pasakė kun. N. Pakalnis, L. Vyčių Chicagos Apskričio dvasios vadovas. Karo pajėgos likviduojasi, stos darban dvasios pajėgos. Kad Lietuva nevergautų svetimiems, reikia, kad būtų kuodaugiausia žmonių, mokačių specialių mokslų ir amatų. Vyčiams verta dabar į tai didžiausią dėmesį kreipti.

Buvo dainų ir kitokių įvairumų, kuriuos kuopa išpildė savo pajėgomis. Reikia pripažinti, kad tu pajėgų kuopa turi. Jai pirmininkauja J. A. Mickeliūnas, buvęs kareivis. Yra kuopoje ir daugiau veiklių darbuotojų.

Į vakarą susirinko gausiai jaunuomenės. Po programai pasišoko.

Buęs.

— 0 —

PITTSFIELD, MASS.

Balandžio 11-tą dieną buvo L. Vyčių 69-tos kp. susirinkimas. Nariai užsimokėjo duokles į L. Vyčių N. A. Apskritį — po 5 centus nuo nario. Šiaip visi nariai yra užsimokėję į Centrą.

Darbai čia eina gerai. Kompanijos darbininkų kviečiasi iš kitur. Miestelis čia nedidelis, oras švarus. Darbas — vyniojimas elektros vielų.

A. Ramonas.

— 0 —

SPRING VALLEY, ILL.

L. Vyčių 28-ta kuopa balandžio 6-tą dieną įrengė šeimyninį vakarą savo naudai.

Balandžio 11-tą d. Vyčiai laikė mėnesinį susirinkimą. Kuopon įsirašė penki nauji nariai: St. Jomantas, Juozas Deluvas, Ona Robyziūtė, M. Gleveckaitė ir Petronė Kvedaitė. Da įsirašė šešios jaunos narės. Jos prisiziūrės, kaip veikia ir darbuojasi kuopa. Ateityje tikimės veiklių ir gerų narių.

Nutarta įrengti antrą šeimyninį vakarą šį mėnesį, taip-pat nutarta mokintis vaidinimą.

Valio! tegyvuoja Vyčiai!

Korespondentas.

WORCESTER, MASS.

Balandžio 11 d. Lietuvos Vyčių 26-tos kuopos teatralis skyrius vaidino komediją — „Daktaras iš prievartos“. Vaidintojai, išskyrus porą, roles atliko puikiai. Pirmam aktui užsibaigus p. K. Česnulis pasakė kalbą, ragindamas pirkti Lietuvos Laisvės bonus. Po antram aktui P. Puišys gražiai dainavo solo porą dainelių.

Reikia pridurti, kad L. Vyčių 26-tos kp. teatralis skyrius daug darbuojasi. Kone kiekvieną sekmadienį įrengia pramogos. Jam vadauja p. A. Visminas.

Richmondietis.

GARY, IND.

Rengia perstatymą.

L. Vyčių 82 (vietinė) kuopa deda visas pastangas prie rengimo vaidinimo „Vagis“, kad pilniausiai pavyktų. Vaidins sekmadienyje, gegužio 16 d., Turner svetainėje, kampas 14-tos ir Washington gatvių. Gariečiai visados būriais atvažiuoja į Chicagiečių įrengtus vakarus, gi ar nevertėtų Chicagiečiams arba ir kitiems arti gyvenantiems atvažiuoti į Gary'iečių vakarus. Pamatytų jų spėkas ir paremtų juos materialiai.

Pr.

CHICAGO, ILL.

Iš L. Vyčių 16-tos kp. darbuotės.

L. Vyčių 16-ta kuopa gausi nariais, kurių skaito apie 80. Veikimu ir-gi viena pažangiausių.

Susirinkimai būna gausingi. Pastarais laikais daromos diskusijos nuskirtose tēmose. Jos prisideda prie narių lavinimosi žiniuose ir iškalbume. Tarpais diskusijos išeina labai pasekmingai.

Kuopa atsiliepia į kiekvieną tautos darbą užuojauta, pasišventimu ir aukomis. Remia visus gerus sumanymus ir darbus organizacijos.

Kuopa, pagerbdama veiklios narės a. a. A. Šlekiūtės atmintį nutarė įdėti „Vytyje“ paveikslą su aprašymu jos gyvenimo. Nors a. a. A. Šlekiūtė neilgai buvo nare 16-tos kuopos, bet nemažai suspėjo pasidarbuoti.

Kuopai pirmininkauja J. Baubkus, raštininkauja N. Kulys. Valdybą sudaro veiklūs darbstūs ir pasišventę nariai. Užtad ji darbinga ir pažangi.

Narys.

GARY, IND.

Sutuoktuvės.

Bal. 18 d., čia, Šv. Kazimiero bažnyčioje, buvo sutuoktuvės Kaz. Pažeros su Joana Zdankiute.

Jaunavedys yra nariu L. Vyčių 82 kuopos ir yra buvęs jos pirmininkas. Yra atsižymėjęs šios kolonijos veikėjas. Linkime jaunavedžiams laimingos kloties ir tikimės daug gero iš jų mūsų tėvynei Lietuvai.

Vytis.

GRAND RAPIDS, MICH.

L. Vyčių 43-čia kp. laikė mėnesinį susirinkimą. Į posėdį netikėtai atsilankė didžiai gerbiamas svečias M. Norkūnas iš Lawrence, Mass. J. Vaičiūnui perstačius buvo priimtas gausiu delnų plojimu. Kp. pirmininkė M. Slapikauskiūtė pakvietė svečią kalbėti. Jisai, kaip vienas pirmųjų Vyčių organizatorių, kalbėjo apie jų nuveiktus darbus nuo įsikūrimo ligi šių dienų. Nurodė, kiek sunkių darbų turėjo dirbti, kiek kliūčių pereiti. Bet dabar viskas atsiekta. Ragino siųsti delegatus į Seimą, nes „Seime pamatai tikrą reikšmę organizacijos; koks džiaugsmas ir meilė tarp susirinkusių, nėra ten skirtumo tarp profesionalų ir paprastų darbininkų, visi jaučiasi lygūs, kaip vienas“. Paskui davė patarimų vietinei kuopai, kaip veikti, kaip daugiau narių pritraukti. Jo kalba padarė gražų įspūdį ir sukėlė ūpo. Kuopa taria nuoširdų ačių maloniam svečiui už aplankymą ir kalbą.

Sekmadienyje, balandžio 18tą dieną kuopa, padedant L. R. K. Mot. S-gos 42-rai kuopai, vaidino dramą — „Kantri Elena“. Veikalas vaidintas artistišškai. Pelnas skiriama šv. Petro ir Povilo parap. naudai. Moterų S-gos kuopa šią dramą, padedant Vyčiams, vaidino gavėnioje.

Balandžio 21-mą dieną Vyčiai ir šv. Petro ir Povilo par. choras Herkimer salėje rengė savybės vakarą. Prieš vakarienę į susirinkusius kalbėjo J. Vaičiūnas, choro pirmin. Paskui pakvietė kalbėti gerb. kleboną kun. A. Deksnį. Kalbėtojas nurodė, kaip naudinga rengti padorius pasilinksminimus su laikant jaunimą nuo lankymosi į nepadorias vietas. Po vakarienės sekė šokiai ir lietuviški žaislai.

Koresp.

CHICAGO, ILL.

Minėjo Vyčių Dieną.

Vyčių kuopos Chicagoje šiuomet gražiai minėjo Vyčių organizacijos Dieną.

Be Apskričio vakaro, atskirai tą dieną minėjo 36-ta kuopa, kuri įrengė vakarą su programu ir pasilinksminimu.

4-toji kuopa įrengė viešą vakarą su įvairiu programu. Girdėti, vakaras duos apie 30 dolerių pelno, kuris skiriama „Vyčio“ spaustuvei.

Žvalgas.

NURODYMAI APIE PASPORTŲ IR LEIDIMŲ IŠGAVIMĄ VAŽIAVIMUI IŠ AMERIKOS LIETUVON.

I. Bendros Taisyklės.

1. Visi Amerikoje gyvenantieji Lietuvos piliečiai, lygiai kaip jau ir patapę Suvienytų Valstijų pilnais piliečiais, gali važiuoti Lietuvon jeigu ten tur svarbius ūkio, prekybos ar asmens reikalus. Pilnais piliečiais yra skaitomi tik tie, kurie yra gavę pirmas ir antras pilietybės popieras. Turintieji tikrai pirmas popieras skaitosi Lietuvos piliečiais, ir gali gauti leidimą važiuoti tomis pat taisyklėmis, kaip ir visai jokių popierių neturintieji.

2. Važiuojanti Lietuvon Lietuvos piliečiai ir piliētės tur išgauti vietoj pasportų affidavitus važiavimui Lietuvon, o visi patapę pilnais Suvienytų Valstijų piliečiais tur gauti iš Amerikos Vyriausybės tam tikrus pasportus.

3. Kaip gavę vietoj pasporto affidavitus, taip ir išgavę Amerikos pasportus tokiai kelionei Lietuvon privalo šiuos dokumentus paliūdyti Lietuvos Atstovybėje Washingtone, 703 — 15th St., N. W. Toksai paliūdimas šių affidavitų ir pasportų vadinasi viza. Už šių dokumentų pavizavimą imamas Lietuvos Valstybės naudai tam tikras mokesnis, būtent po penkis dolerius už affidavito arba už pasporto pavizavimą. Be Lietuvos Atstovybės vizos keliaujantieji Lietuvon gali būti visai neįleisti Lietuvon įvažiuoti.

4. Visi važiuojantieji Lietuvon privalo nueiti pas artymiausį "United States Income Tax Collector" ir nusinešti nuo savo darbdavio laišką, jei jis galima gauti, kuriame bus parodyta kokį uždarbį turėjote 1917, 1918, 1919 ir 1920 metais. Tuomet Income Tax Collector išskaitys kiek reikės užsimokėti mokesnių ir užmokėję tą mokesnį, gausite paliūdimą "Certificate of Compliance with the Income Tax Law". Negalintieji pristatyti tokio laiškų, privalo kitokiais būdais prirodyti, koksai buvo jų uždarbis ir jeigu reikės kas mokėti užsimokėti. Be šio paliūdimą negalima išvažiuoti, o mėginę

be šių paliūdimų išvažiuoti būna neleidžiami ir net baudžiami už pasislėpimą nuo šio mokesnio.

5. Be Lietuvos atstovybės vizos reikia gauti vizą ir nuo tų valstybių Konsulių, per kurias Lietuvon važiuojama. Važiuojant per Prancūziją — Prancūzų Konsulio, per Angliją — Anglų Konsulio ir tt.

II. Nurodymai kaip išgauti Affidavitai.

1. Lietuvos piliečiai, noria išgauti affidavitus važiavimui Lietuvon, geriausia tesikreipia stačiai prie Lietuvos Atstovybės Washingtone, ir iš ten gaus reikalingų blankų ir nurodymų kaip ir ką reikia daryti. Žinoma, kas nori gali atsikreipti ir prie įvairių vietos agentų, kurie užsiima pasportų išrūpinimu ir kurie gali suteikti reikalingų blankų. Reikia turėti *du blanku* "Affidavit of Indentyti and Nationality in lien of a Passport for the Departure of Lithuanians from the United States", paskui *du blanku* surašyti prašymui arba aplikacijai prie State Departamento, toliau prašymo formą affidavito užvizavimui. Be to reikia nusiimti mažiausia šešias ant minkšto popierio fotografijas. Patartina kelionėje turėti tų pačių fotografijų dar kelias, nes jos gali būti reikalingos visokiems paliūdimams Prancūzijoje ar Vokietijoje, jeigu per jas važiuosite.

2. Turėdami fotografijas ir blankas, pamkite *du blanku* affidavit ir mažiausia dvi fotografijas, nusineškite jas pas Notarą arba Advokatą, kursai priesiekdinės Jus išpildys tas blankas ir prilipys fotografijas prie affidavitų. Ant fotografijų reikės patiems pasirašyti.

3. Šiaip išpildytus affidavitus ir dvi savo fotografijas nuneškite pas vietas "Permit Agent", kursai surašys tam tikrą prašymą arba aplikaciją dviejuose egzemplioriuose į Valstybės Departamentą ir drauge su affidavitais išsiūs į State Departamentą Washingtonan. Paprastai šių prašymų blankai yra pas tuos agentus, bet jeigu nebūtų, reikės savo nusinešti. Tokiais Permit Agentais yra Immigrant Inspector, United States Commisioners, United States District At-

torney arba Clerk of the United States District Court. Šių valdininkų adresai arba gyvenimo vieta galima sužinoti by kokioj valdžios įstaigoje.

4. Kiek mums žinoma, Valstybės Departamentas ilgai neužlaiko pas savę šių affidavitų ir gražina juos į svaitės laiką tam pačiam agentui, kursai yra surašęs prašymą. Nuo šio valdininko ir reikia atsiimti tasai affidavitas. Gavę nuo šio agento affidavitą, parašykite patys arba pas Notarą ar agentą ant tam tikro blanko prašymą Lietuvos Atstovybei užvizuoti ir prilipdykite vieną fotografiją ant to prašymo ir pridėję prie to prašymo patį affidavitą ir užvizavimui mokesnį 5 dolerius, siūskite tą visą Lietuvos Atstovybei Washingtonan. Jeigu nebus surasta ypatingų kliūčių važiavimui Lietuvon, Lietuvos Atstovybė nevėliau kaip į tris dienas gražina nurodytu adresu affidavitą, uždėjus ant jo savo vizą. Nors vieną fotografiją pasilaikykite kelionei.

III. Nurodymai kaip gauti Pasportus Amerikos piliečiui, važiuojančiam Lietuvon.

1. Norint gauti pastortą reikia kreiptis prie artymiausios raštinės Suvienytų Valstijų Teismo (Clerk's Office of the United States Court. Gyventojai apielinkės New Yorko gali paduoti aplikacijas ir gauti pilną informaciją pas specialį pasportų agentą muitinyčioje (Special Pasport Agent at the Custom House). Kituose miestuose aplikacijų blankos ir informacija yra gaunamos Suvienytų Valstijų Teismo raštinėse.

2. Yra geistina, kad važiuojančiojo nurodymai su kokiais reikalais jis važiuoja į užrubežį būtų paremti dokumentariais prirodymais nurodančiais, kad jam yra neatbūtinai reikalinga išvažiuoti. Pavyzdin, jeigu yra važiuojama sutvarkyti ūkio nuosavybės reikalai, tai yra patartina paduoti sykiu su aplikacija visus laiškus iš Lietuvos, kurie

nurodo mirtį savininko ūkio, važiuojančiojo sąryšį arba inpėdinystę prie turto, ir tt.

3. Užmokestis už pasportą yra vienas doleris, kuris turi būti užmokėtas kartu su padavimu aplikacijos. Šitie pinigai eina į State Departamentą. Apart šios užmokes ties reikės apmokėti Teismo klerkui pas kurį bus padaryti "Affidavits" ir prisiegos. Tas taipgi kaštuos apie vieną dolerį.

4. Jeigu su aplikantu ketina keliauti pati arba mažamečiai vaikai, tai atskiro pasporto nereikia, bet jų fotografijos lygiai kaip ir pačio aplikanto turi būti pridutos su aplikacija.

5. Ant visų aplikacijų turi būti aiškiai pažymėta kad pasportas yra imamas į Lietuvą (Lithuania), taipgi tos šalys turi būti pažymėtos, per kurias yra manoma važiuoti.

6. Gavus pasportą jis pirmiausia turi būti pasiūstas Lietuvos Atstovybei Amerikoje, Washingtone, (Reprezentative of Lithuania in America, 703 — 15th St., N. W., Washington, D. C.) del užvizavimo. Pasportui pargrįžus iš Washingtono, jis turi būti nusiūstas arba nuneštas pas visus konsulius per kurių šalis yra manoma važiuoti ir kurių šalių vardai yra suminėti ant pasporto. Turint visų konsulių užvizavimą, pasportas tinka kelionėn.

Pastabos: 1) Yra patartina pasiimt su savim kelias savo fotografijas, tokias pat kaip prie paspoto, nes nekuriose vietose Europoje vietinė valdžios duodant leidimą pervaziuoti dažnai reikalauja važiuojančio paveikslą.

2) Visi Lietuvos Astovybės vizuoti pasportai tinka įvažiavimui į Lietuvą. Bet norintieji tik pervaziuoti per Lietuvą į Rusiją ar į Lenkiją, bei pereiti frontą ar demarkacijinę liniją turės išgauti specialius leidimus iš Lietuvos Užsienio Reikalų Ministerijos, pasų skyriaus, ir iš Generalio Štabo.

JONAS VILEIŠIS,

Lietuvos Atstovas Amerikoje.

Administracijos Pranešimas.

Šiuomi pranešame, kad "V." kompletu galima gauti "Vyčio" Administracijoje (3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.) Kompletan įeina virš 40 "Vyčio" numerių (visi 1918 ir 19 metų su keliais numeriais ir 1917-ju). Puslapių yra apie 1200. Kaina \$3.00. Ypatingai kreipiame dėmę į kuopas, kad jos "Vyčio" kompletus įgytų savo knygynams. Tuomi padidintų ir įturtintų juos stambia, įvairia, įdomia ir svarbia knyga. Norintieji įsigyti, pasiskubinkite.

"Vyčio" Administracija.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadovas: Kun. Ig. Albavičius,
717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Dr. J.J. Bielskis,
703 Fefteenth St., N. W. Washington,
D. C.

Vice-Pirmininkas: A. Bučnis,
407 So. Paca St., Baltimore, Md.

Raštininkas: V. Rukštalis,
151 Garfield Ave., Valparaiso, Ind.

Iždininkas: P. Baltutis,
3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Iždo globėjai:
Kun. P. Čėsna,
324 Wharton St., Philad., Pa.

El. Jovaišaitė,
3259 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Literatiškoji Komisija:
Kun. A. Tamoliunas,
Pittsburgh, Pa.

Muzikas A. Aleksis,
Detroit, Mich.

Kun. M. J. Urbonas,
Du Bois, Pa.

Stud. Pr. Juras,
Webster Groves, Mo.

Moksl. A. Augustinas,
Chicago, Ill.

Redaktorius ir Administratorius:
M. Zujus,
3261 S. Halsted St., Chicago, Ill.

L VYČIŲ CHICAGOS APSKRIČIO VALDYBOS IR KUOPŲ ADRESAI.

Apskričio Valdybos Adresai:

Jonas Vilimas, — pirmininkas,
3934 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

Z. Mastauskaitė, — raštininkė,
2920 W. 40th Pl., Chicago, Ill.

S. Šimulis, — iždininkas,
726 W. 18th St., Chicago, Ill.

KUOPŲ ADRESAI (Susinešimui).

4-tos kuopos: A. Alaburdaitė,
1906 So. Union Ave. Chicago, Ill.
1645 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

5-tos kuopos: Pranas Paliulis,

8-tos kuopos: O. Susniūtė,
10737 Michigan Ave., Chicago, Ill.

13-tos kuopos: Z. Bajorinaitė,
4621 So. Paulina St., Chicago, Ill.

14-tos kuopos: A. Krencius,
1420 So. 48th St., Cicero, Ill.

16-tos kuopos: N. Kulys,
3438 Lowe Ave., Chicago, Ill.

24-tos kuopos: V. Alenčiukaitė,
2335 W. 23rd St., Chicago, Ill.

35-tos kuopos: J. Sorokas,
12201 Emerald Ave., West Pullman, Ill.

36-tos kuopos: O. Aušraitė,
4400 Mozart St., Chicago, Ill.

L. VYČIŲ N. ANGLIJOS APSKRIČIO VALDYBOS ADRESAI.

Pirmin.: Al. Ambrozaitis,
92 Fern St., Athol, Mass.

Vice-pirmin.: Marijona Romanienė,
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Raštininkė: Ona Sidaravičiūtė,
237 Prospect St., Lawrence, Mass.

Iždin.: Ona Bugailaitė,
24 Howard St., Nashua, N. H.

Iždo globėjai: Petras Milius, Jonas Kašėta.

L. VYČIŲ CONN. APSKRIČIO VALDYBOS ADRESAI.

Pirm. B. P. Gauronskis,
21 Congress Ave., Waterbury, Conn.

Raštin. J. Kairis,
506 So. Wilson St., Waterbury, Conn.

Iždin. J. Pavilionis,
34 Park St., Hartford, Conn.

L. VYČIŲ NEW YORK'O IR NEW JERSEY'S APSKRIČIO ADRESAI:

PIRMININKAS:

J. Žerolis, 376 Grand St., Brooklyn, N. Y.

VICE-PIRMININKAS:

J. Spranaitis, 713 Montgomery St., Paterson, N.J.

RAŠTININKĖ:

A. Alyčiūtė, 149 Ainslie St., Brooklyn, N. Y.

IŽDININKAS:

J.K.Masandukas, 197 New York Ave., Newark, N.J.

ORGANIZATORIUS:

K. Krumėnas, 88 Warwick St., Newark, N. J.

Turinys "Vyčio" No. 8 {81}

I. Lietuvos ateitis. Kalnas.	1 pusl.
II. Ko lenkai nori. Matas.	3 "
III. Kalbos Dailė. A. K. Tauragis.	4 "
IV. Moraliai piktadariai. Lašas.	5 "
V. Amerikonizmas ar anglonizmas. Justas.	6 "
VI. Seniau ir dabar. Justas.	7 "
VII. Žodis vedantiems. Motina.	8 "
VIII. Kas tai yra dora. Samata.	9 "
IX. Grįžta! Lašas.	11 "
X. Tėvo palikimas. A. Matutis.	12 "
XI. Utos. Kazys Binkis (iš "Gėlių Diena").	13 "
XII. Labai mums reikalinga ypatybė. Vidūnas (iš "Vairo").	14 "
XIII. Pastabos.	17 "
XIV Po karo (išėivijos vaizdas). M.	18 "
XV. Viešpaties angelas. T.	18 "
XVI. Tolimam tėvo kapui. M.	18 "
XVII. Laiškas iš Argentinos. P. Makauskas.	19 "
XVIII. Į Karužį. Juozas Rainis (iš "K. Kalendorius").	20 "
XIX. Iš Centro Raštinės: a) delei mokeščių; b) nauji nariai. V. Rūkštalis, Centro Rašt.	21 "
XX. Tautos Fondo reikalai. K. J. Krušinskas, T. F. rašt.	24 "
XXI. Kas jaunimo veikiama (korespondencijos):	
1. Cleveland, Ohio; 2. Chicago, Ill.; 3. Detroit, Mich.; 4. Plymouth, Pa.; 5. Newark, N. J.; 6. Chicago, Ill.; 7. Sheboygan, Wis.; 8. Ci- cero, Ill.; 9. Homestead, Pa.; 10. Chicago, Ill.; 11. Pittsfield, Mass.; 12. Spring Valley, Ill.; 13. Worcester, Mass.; 14. Gary, Ind.; 15. Chicago, Ill.; 16. Gary, Ind.; 17. Grand Rapids, Mich.; 18. Chi- cago, Ill.	25 "
XXII. Nurodymai apie pasportus ir tt. J. Vileišis, Liet. Ats. Am.	29 "
XXIII. Administracijos pranešimas. "Vyčio" Adm.	30 "
XXIV. Valdybų adresai.	30 "

Paveikslai: 1) Majoro P. Žadeikio ir J. Žuklio; 2) L. Vyčių
38-tos kp. Valdybos (Kenosha, Wis.).

"VYTIS"

3261 SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.